

DE STER

91STE JAARGANG

NUMMER 2

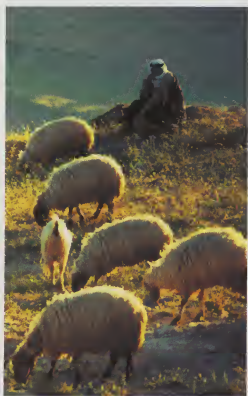
DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

FEBRUARI 1991

DE STER

FEBRUARI 1991

Op de omslag:

'Een land met nomaden, die in tenten wonen en net zo vrij rondzwerfen als de schapen en geiten die ze hoeden' (zie: 'In dit heilige land', blz. 10).
Foto's op de omslag: Betlehem en de Jordaan - Floyd Holdman;
De berg Tabor - Don O. Thorpe;
Het graf - LaMar C. Berrett.

ARTIKELEN

BOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIUM	
'GIJ ZULT NIET BEGEREN' PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY	2
HET TIJDSCHRIFT DAT MIJ ACHTERVOLGDE KENNETH S. ROGERSON	9
IN DIT HEILIGE LAND OUDERLING RUSSELL M. NELSON	10
DE VIJAND OP DE KANSEL W. HERBERT KLOPFER	25
IETS HEERLIJK ZOETS OUDERLING MONTE J. BROUGH	46
'INDIEN UW ZUSTER U ERGERT' NIHLA W. JUDD	48

VOOR DE JONGEREN

VRAAG EN ANTWOORD	
REAGEREN OP AANVALLEN OP DE KERK	20
HET GOEDE ZIEN GLENN JORGENSEN	24
DE TORENS VAN CHARTRES RICHARD M. ROMNEY	34
GEEN PRIJS TE HOOG STEPHEN K. CHRISTIANSEN	42

RUBRIEKEN

INGEZONDEN BRIEVEN	1
LEIDRAAD VOOR HET GEZIN	
ALS GEZIN DE SABBAT HEILIGEN	28
HUISBEZOEKBOODSCHAP	
EEN GROET VAN HET NIEUWE ALGEMEEN PRESIDIUM	
ZUSTERSHULPVERENIGING	40

DE KINDERSTER

VRIENDEN MAKEN	
HEIDI PEDERSEN UIT HALLINGBY (NOORWEGEN)	
LAWRENCE CUMMINS	2
HOE DE HEILIGE GEEST JE HELPT OUDERLING JAMES E. FAUST	5
PARTICIPATIEPERIODE	
JEZUS HEEFT ZIJN KERK GEORGANISEERD LAUREL ROHLFING	6
GEEN LEGE STOELN LISA DAHLGREN	8
VEEL PLEZIER	
GAEER OMHEEN; VROUWEN IN HET OUDE TESTAMENT	
JANET PETERSON	12
VERHALEN UIT HET BOEK VAN MORMON	
DE HEER LEIDT DE JAREDIETEN NAAR EEN BELOOFD LAND	13

INGEZONDEN BRIEVEN

VEELBETEKENEND

Het artikel 'Het spijt me, Bertha' in *De Ster* van april 1990 heeft veel voor mij betekend. Dat komt, denk ik, omdat ik mijn hele leven al een beetje op Bertha lijk. De groep jongelui in mijn wijk was verdeeld in verschillende klieken, en ik hoorde bij geen van ze. Ik werd zelden uitgenodigd voor een feestje of andere activiteit. Mijn hele middelbare-schooltijd viel ik uit de boot.

Ik ben nu in de twintig en weinig veranderd - verlegen, stijf, kwetsbaar. Ik ben diep gekwetst. Ik hoop dat het artikel de jongeren zal doen inzien dat zij anderen de hand to moeten steken en hen bij hun activiteiten betrekken. Kijk goed rond

om te zien of er niet iemand is die jij door je houding kwetst.

*Naam op verzoek
niet afgedrukt*

ONSCHATBAAR

Gefeliciteerd met het nieuwe jasje van de *Liahona* (Spaanstalig). Het lezen van dit tijdschrift is een waar genot. De hulp die het ons als hoofd van de centra voor familieschiedenis voor Argentinië, Uruguay en Paraguay geeft, is van onschatbare waarde.

We hebben artikelen uit het tijdschrift gebruikt in presentaties voor priesterschapsleiders en voor de leden van wijken en gemeenten, om hen ervan te

doordringen hoe belangrijk het is dat hun hart teruggevoerd wordt tot hun vadersen.

Wij danken het succes van onze zending aan de Heer en aan dit prachtige tijdschrift.

Ouderling en zuster

*Rufino Rodriguez
Buenos Aires
Argentinië*

VAN DE REDACTIE

Wij waarderen onze trouwe lezers en nodigen u uit om ons brieven, artikelen en verhalen te sturen. (Vermeld alstublieft uw volledige naam, adres, wijk of gemeente, en ring of district.) We hebben genoten van de brieven die u ons al hebt gestuurd

en zien uit naar meer commentaar van onze lezers. Ons adres is: Comment, International Magazine, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, Utah 84150, USA.

DOET ME GROEIEN

Dank u voor de *Liahona* (Spaanstalig). Het doet mij groeien in het evangelie en leert mij veel over mijn Hemelse Vader.

Ook helpt het tijdschrift mij in mijn functies als ringzending, secretaris van het zendingspresidium van de ring, en leerkracht van het ouderlingenquorum.

*Gerardo Garcia
Montevideo, Uruguay*

DE STER

Februari 1991 91ste jaargang Nummer 2

Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Eerste Presidium:

Erza Taft Benson,
Gordon B. Hinckley,
Thomas S. Monson

Raad der Twaalf:

Howard W. Hunter, Boyd K. Packer,
Marvin J. Ashton, L. Tom Perry,
David B. Haight, James E. Faust,
Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson,
Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott

Adviseurs:

Rex D. Pinegar, Gene R. Cook,
William R. Bradford, Francis M. Gibbons,
Jeffrey R. Holland

Redacteur: Rex D. Pinegar

Director of Church Magazines:
Thomas L. Peterson

Director van de afdeling leerplannen:
Ronald L. Knighton

International Magazines:

Zakelijk redacteur: Brian K. Kelly
Adjunct-redacteur: David Mitchell
Assistent-redacteur: Ann Laemmlein
Assistent-redacteur De Kinderster:
DeAnne Walker
Art-director: Scott D. Van Kampen
Leidingsgrend Art-director:
M. Masato Kawasaki
Vormgeving: Shari Cook

Vertaling, nieuwsredactie en

administratie:

J. P. van Oudheusden
Kerkelijk Vertaalbureau
Postbus 224
NL-3430 AE Nieuwegein
Telefoon: 0 (031) 3402-40260

Uitgever:

Kirche Jesu Christi der Heiligen
der Letzten Tage, Industriestrasse 21,
Postfach 1549, D-6382 Friedrichsdorf 1
Telefoon: 061 72 71 03 34

© 1991 by Corporation of the President
of the Church of Jesus Christ of
Latter-day Saints
Alle rechten voorbehouden

De tijdschriften van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen verschijnen maandelijks in het Chinees, Deens, Duits, Engels, Fins, Frans, Italiaans, Japans, Koreaans, Nederlands, Noors, Portugees, Samoans, Spaans, Tongaans en Zweeds; eens in de twee maanden in het Indonesisch, Tahitaans en Thais; en eens per kwartaal in het Jitsjaans.

Informatie voor abonnees in de V. S.:

DE STER (ISSN 1044-3401) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. Second-class postage paid at Salt Lake City, Utah. Subscription price \$10.00 a year. \$1.00 per single copy. Thirty days notice required for change of address. When ordering a change, include address label from a recent issue; changes cannot be made unless both the old address and the new are included. Send USA and Canadian subscriptions and queries to Church Magazines, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, Utah 84150, United States of America. Subscription information telephone number 801-240-2947.

POSTMASTER: Send address changes to DE STER at 50 East North Temple Street, Salt Lake City, Utah 84150, United States of America.

Jaarabonnement:

Nederland: f31,00
België: Bfr. 540,00
USA/Canada: US \$ 10,00
Andere landen (per zeepost):
cheque in tegenwaarde van f33,00

Het abonnement kan elk gewenst moment ingaan en wordt automatisch verlengd, tenzij twee maanden voor svervaldatum schriftelijk is opgezegd. Opvang van een nieuw abonnement te richten aan de administratie; wacht met betalen tot u een acceptgiro ontvangt.

Verschijnt twaalf maal per jaar
Printed by
Friedrichsdorf Printing Center,
Germany

PB MA 9102 DU

91982 120
Dutch

‘Gij zult niet begeren’

President Gordon B. Hinckley

Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Ik wil graag spreken over een valstrik die ons allemaal bij ons streven naar vreugde en geluk kan vernietigen. Het is die sluwe, dreigende, kwaadaardige invloed die zegt: ‘Wat ik heb, is niet genoeg. Ik moet méér hebben.’

Toen de Heer met zijn vinger de tien geboden op de stenen tafelen schreef, gaf Hij als tiende en laatste gebod: ‘Gij zult niet begeren uws naasten huis; gij zult niet begeren uws naasten vrouw, noch zijn dienst-knecht, noch zijn dienstmaagd, noch zijn rund, noch zijn ezel, noch iets dat van uw naaste is’ (Exodus 20:17).

Sinds die tijd hebben er op aarde talloze veranderingen plaatsgevonden, maar de aard van de mens is niet veranderd. Ik heb gemerkt dat er onder de huidige generatie overal op aarde velen zijn met het vaste plan jong rijk te worden, in dure auto’s te rijden, de mooiste kleding te dragen, er een flat in de stad op na te houden en wellicht ook een buitenhuis – ja, dat alles en nog meer. Dat is het grote doel van hun leven en voor sommigen doet het er niet toe welke regels zij schenden om het te bereiken. Zij begeren andermans bezit. Zelfzucht en hebzucht spelen een grote rol in het proces waarmee zij bezittingen vergaren.

Natuurlijk weet ik dat iedereen succes wil hebben in het leven, en dat wens ik iedereen ook toe. Maar waar we voor moeten oppassen, is hoe we succes meten. We hoeven alleen maar de krant te lezen om na te gaan hoezeer egoïstische, stuwende krachten de een na de ander tot grote moeilijkheden en een afgrijselijk falen hebben gevoerd. Sommigen die eens in de sjiekste auto’s rondreden en in de mooiste huizen woonden, verkommen nu in de gevangenis. Het zijn, zonder enige twijfel, mensen met

Wie de raad van de profeten hebben opgevolgd, hebben vrede in hun hart en in hun gezin en verdienen het respect van allen die hen kennen.

geweldige talenten en vermogens. Ze hebben een goed stel hersens, maar hun slimheid voerde tot hun ondergang.

Ik denk dat als de Heer ons in deze tijd de laatste van de tien geboden gaf, Hij zou zeggen: 'Gij zult niet begeren uws naasten huis; gij zult niet begeren uws naasten vrouw, noch zijn maatschappelijke positie, noch zijn auto, noch iets dat van uw naaste is.'

In de afgelopen jaren hebben de kranten het ene na het andere verhaal opgedist van begaafde mannen en vrouwen die als onkreukbare, eerlijke mensen aan hun loopbaan begonnen. Ze hadden het weliswaar redelijk goed, maar toch waren ze niet tevreden. In hun verlangen om hun eigen rijk te vergroten, haalden ze anderen over om geld bij hen te investeren. Op hun beurt waren de investeerders niet ontbloeit van een identieke portie hebzucht en zij luisterden gretig naar verhalen van dikke winsten voor weinig inspanning. Zoals een hond die zijn eigen staart achterna zit, zo ging het steeds sneller – totdat het hele plan in duigen viel. Beide partijen bleven met de brokken zitten. Van de voordien zo prettige samenwerking bleef niets anders over dan stukgeslagen dromen, hatelijkheden, wettelijke vervolging en rechtszaken.

In één van zijn indrukwekkende brieven aan Timoteüs, schreef Paulus: 'Want de wortel van alle kwaad is de geldzucht. Door daarnaar te haken zijn sommigen van het geloof afgedwaald en hebben zich met vele smarten doorboord' (1 Timoteüs 6:10). We hoeven niet ver te zoeken om de waarheid van die grote waarschuwing te zien. Eenmaal rijk geworden door een allesverterend verlangen naar geld, hebben sommigen over wie ik nu spreek, ontdekt dat zij 'met vele smarten doorboord' zijn.

Natuurlijk moeten we de kost verdienen. De Heer zei tegen Adam dat hij zijn leven lang zijn brood zou eten in het zweet zijns aanschijns. Het is belangrijk dat wij leren op eigen benen te staan. Dat geldt in het bijzonder voor de jongemannen die, tegen de tijd dat zij

gaan trouwen, klaar en in staat moeten zijn om te zorgen voor zijn vrouw en voor de kinderen die wellicht in dat gezin zullen komen.

Maar niemand van ons heeft ooit genoeg – althans dat denken we. Wat onze financiële omstandigheden ook zijn, we willen ze altijd verbeteren. Ook dat is goed, als we maar niet overdrijven. De ellende, die vaak niet te overzien is, begint wanneer we in de ban komen van onze hebzucht, zodat we het bezit van onze naaste gaan begeren.

'Gij zult niet begeren uws naasten huis.' We hebben allemaal huisvesting nodig, een dak boven ons hoofd dat ons 's winters warm houdt en 's zomers het nodige comfort biedt. Dat is geen kwade zaak. Het is zelfs een belangrijke zaak. Maar wanneer we alle perken te buiten gaan, kan onze dwaasheid een val worden die tot onze ondergang voert.

Gij zult niet begeren uws naasten kleren en sieraden. O, wat worden we toch de slaaf of slavin van de mode, die als een monster bezit van ons neemt. Ze vernietigt individualiteit en vindingrijkheid. Kennelijk willen de meesten van ons er precies hetzelfde uitzien en op precies dezelfde manier leven, liever dan onze eigen persoonlijkheid te ontwikkelen.

Gij zult niet begeren uws naasten auto. De moderne automobiel is een prachtig werktuig. In bepaalde samenlevingen is een auto zo goed als onontbeerlijk. Wanneer ik echter zie hoe sommigen grote leningen afsluiten om een peperdure auto te kopen, vraag ik me af wat er met ons waardegevoel is gebeurd. Om te voldoen aan onze verlangens maken we schulden, verkwisten we onze middelen vanwege de hoge rente die we moeten betalen, en worden we als slaven totdat ze afbetaald zijn. Begrijp me alstublieft niet verkeerd. Nogmaals, ik wens iedereen een redelijk aandeel in de goede gaven van het leven, maar ik hoop dat ons verlangen niet geworteld is in hebzucht, die kwaadaardige, knagende kwaal.

In 1831 sprak de Heer tot de heiligen in Ohio. Zijn

Natuurlijk moeten
we de kost verdie-
nen. De Heer zei
tegen Adam dat hij
zijn leven lang zijn
brood zou eten in
het zweet zijns
aanschijs.

woorden gelden ook voor de heiligen van deze tijd: 'Nu, Ik, de Here, ben niet tevreden over de inwoners van Zion, want er bevinden zich leeglopers onder hen, en ook hun kinderen groeien op in goddeloosheid; evenmin zoeken zij ernstig de rijkdommen der eeuwigheid, maar hebzucht spreekt uit hun ogen' (Leer en Verbonden 68:31).

Ik beveel de deugden zuinigheid en vlijt bij u aan. Door de arbeid en de zuinigheid van de mensen wordt een volk sterk. Door arbeid en zuinigheid is een gezin onafhankelijk. Schulden zijn iets verschrikkelijks. Het is zo gemakkelijk ze te maken en zo moeilijk ze te betalen. Er staat een prijs voor geleend geld en die prijs kan een grote last zijn. De bittere vrucht van schuld is vaak een faillissement, het tragische uitvloeisel van meer lenen dan we kunnen terugbetalen. Lang geleden, in 1938, heb ik president J. Reuben Clark jr. vanaf het spreekgestoelte in de tabernakel het volgende horen zeggen over rente:

Rente slaapt nooit, wordt nooit ziek en gaat nooit dood; ze wordt nooit opgenomen in het ziekenhuis; ze werkt ook op zon- en feestdagen; ze gaat nooit op zoek of op reis; ze neemt nooit tijd voor ontspanning; ze wordt nooit op non-actief gesteld of ontslagen; ze zal nooit korter werken; ze kent geen misoogst of droogte; ze betaalt nooit belasting; ze koopt geen eten; ze draagt geen kleren; ze is onbehuurd en heeft dus geen onderhoud; ze heeft kind noch kraai om over te waken of voor te zorgen; ze heeft geen kosten voor levensonderhoud; ze heeft niets te maken met trouwerijen, geboorten of sterfgevallen; ze kent geen liefde of medeleven; ze is zo hard en zielloos als een blok graniet. Als je eenmaal schulden hebt, is rente elke minuut van de dag en de nacht je metgezel; je kunt ze niet ontwijken of ontlopen; je kunt ze niet wegsturen; ze bezwijkt niet voor smeebeden, eisen of bevelen; en als je haar voor de voeten loopt of haar pad kruist of niet aan haar eisen voldoet, zal ze je verpletteren.' (Conference Report, 13 april 1938, blz. 103.)

Ik zou willen dat ieder gezin in de kerk deze woorden opschreef en ze zo nu en dan las om hen te herinneren aan de prijs die we betalen voor het lenen van geld.

In 1829 nam Martin Harris edelmoedig de financiële last op zich voor het laten drukken van de eerste uitgave van het Boek van Mormon. Een jaar later zei de Heer in een openbaring die voor hem was bestemd: 'Betaal de schuld, die jij bij de drukker hebt gemaakt. Bevrijd u van slavernij' (LV 19:35).

Nu haast ik mij om hieraan toe te voegen dat geld lenen onder bepaalde omstandigheden onvermijdelijk is. Voor een aantal studenten zal het misschien nodig zijn een lening af te sluiten om hun studie te kunnen voltooien. Als dat zo is, zorg dan dat u die afbetaalt. En wel zo vlug mogelijk, ook als u zich daarvoor een aantal genoegens van het leven moet onzeggen. De meeste mensen moeten geld lenen om een huis te kopen. Verstandig lenen kan natuurlijk een noodzakelijk en juist zakenbeleid zijn. Maar wees voorzichtig en ga uw vermogen om terug te betalen niet te boven.

President Heber J. Grant heeft eens gezegd: 'Als er iets is wat de gemoedsrust en de tevredenheid in het mensenhart en in het gezin bevordert, dan is dat de tering naar de nering zetten, en als er iets slopends en ontmoedigends is, dan is dat schulden en verplichtingen hebben die wij niet kunnen nakomen' (*Relief Society Magazine*, mei 1932, blz. 302).

De bezetenheid van rijkdommen is wat verderf veroorzaakt en vernietigt. De Heer heeft gezegd: 'Zoekt niet naar rijkdom, doch naar wijsheid, en ziet, de verborgenheden Gods zullen u worden ontvouwd en dan zult gij rijk worden gemaakt. Ziet, hij, die het eeuwige leven heeft, is rijk' (LV 6:7).

Laten we steeds deze belofte van de Heer voor ogen houden: 'Zoekt eerst Zijn koninkrijk en Zijn gerechtigheid en dit alles zal u bovendien geschonken worden' (Matteüs 6:33). Ik getuig van de waarachtigheid van die goddelijke belofte.

Wees volkomen
trouw aan uw
partner. In de tijd en
in de eeuwigheid zal
hij of zij het hoogste
goed zijn dat u ooit
zult bezitten.

Ik wend mij weer tot het tiende gebod: '(...) gij zult niet begeren uws naasten vrouw' (Exodus 20:17). Volgens mij omvatten dit gebod en het gebod 'Gij zult niet echtbreken', alles wat te maken heeft met moraliteit, deugdzaamheid en trouw. Tot de jonge volwassenen die in staat zijn om te trouwen, zeg ik: Stel het niet te lang uit. Ik spreek niet zozeer tot de vrouwen, maar tot de mannen die het voorrecht en de opdracht hebben hierin het initiatief te nemen. Blijf niet eindeloos lang met steeds anderen afspraakjes maken. Ga serieus op zoek naar een fijne vrouw, iemand die u kunt liefhebben, eren en respecteren, en neem dan een besluit. Bekijk het huwelijk en het gezin zoals de leiders van deze kerk ze ons vanaf het eerste begin hebben voorgehouden.

En als u eenmaal getrouwd bent, wees dan volkomen trouw aan uw partner. In de tijd en in de eeuwigheid zal hij of zij het hoogste goed zijn dat u ooit zult bezitten en het allerbeste verdienen wat u te geven hebt. Broeders, zorg dat uw grootste belangstelling uitgaat naar de belangrijkste vrouw in uw leven, uw koningin.

U moet zo leven dat u de omgang met elkaar waardig bent en dat u nooit iets doet dat u zal spijten of waarvoor u zich moet schamen. Ga rein het huwelijk in en blijf daarna immer trouw. De echtscheidingscijfers in de wereld zijn schandalig hoog. En het echtscheidingscijfer onder ons eigen volk is helaas veel hoger dan het hoort te zijn. Al jaren lang gaat er nauwelijks een week voorbij zonder dat ik gevallen onder ogen krijg van mensen die heilige verbonden hebben geschonden en zich aan heilige verplichtingen hebben onttrokken. Ik heb de dieptragische oogst gezien, zo'n grote oogst aan hartzeer en tranen, aan verbroken beloften, aan huilende vrouwen en kinderen.

Zoveel van deze tragische gebeurtenissen zijn het gevolg van zelfzucht en egocentrisme, dat gemene, verwoestende kwaad.

Geen enkel beeld is te vergelijken met een mooie bruid en een knappe bruidegom die heilige en eeuwige verbonden hebben gesloten. Aan de andere kant ken ik haast niets zo verdrietig als een huwelijk waar de vloek van de immoraliteit zijn intree heeft gedaan, gevolgd door beschuldiging, verdriet en vaak echtscheiding, eenzaamheid en spijt.

'Gij zult geen echtbreuk plegen,' of ontucht, of iets dergelijks doen. 'Gij zult niet begeren uws naasten vrouw' of welke andere vrouw dan ook.

Onze trouwdag moet voor ons allemaal de belangrijkste dag van ons leven zijn. Ik hoop dat wij die dag allemaal onbezoedeld en gelukkig hebben ervaren of nog zullen ervaren, en dat wanneer wij eenmaal door het gezag van het heilig priesterschap van God in het eeuwig huwelijk verenigd zijn, wij ons leven lang geen oog zullen hebben voor een ander, maar dat er volkomen trouw, volkomen eerlijkheid en oog voor elkaanders behoeften zullen zijn.

Terecht heeft de Heer gezegd 'Gij zult niet begeren.' Zorg ervoor dat zelfzucht uw onderlinge banden niet bederft. Zorg ervoor dat begeerte uw geluk niet verwoest. Zorg ervoor dat hebzucht naar hetgeen wij niet nodig hebben en ook niet kunnen verkrijgen zonder onze eerlijkheid en onkreukbaarheid te verliezen, ons niet tot wanhoop en vernietiging brengt.

De Heer heeft ons onomwonden over deze zaken onderhouden. Onze profeten hebben er van geslacht op geslacht de nadruk op gelegd. Wie deze raad hebben opgevolgd, hebben vrede in hun hart en in hun gezin, en verdienen het respect van allen die hen kennen. □

WENKEN VOOR DE BESPREKING

1. De Heer leert ons om niet te begeren – niet het huis van onze naaste, zijn vrouw, zijn maatschappelijke positie, zijn auto of iets anders wat van onze naaste is.
2. De Heer leert ons de deugden werk en spaarzaamheid beoefenen en de verbonden nakomen die wij sluiten met de Heer en met onze man of vrouw.
3. Schuld kan een verschrikkelijke last zijn. Het is zo gemakkelijk om te maken en zo moeilijk om te betalen.
4. Welke zegeningen zullen wij volgens president Hinckley zoal ontvangen als wij de leringen van de Heer volgen? (Vrede in ons hart en in ons gezin, en het respect van onze medemensen.)

Het tijdschrift dat mij achtervolgde

Kenneth S. Rogerson

Luisa Fernanda Espinosa Sachica, een jonge Colombiaanse, had op uitnodiging van een collega bij de bank de vergaderingen van de kerk bijgewoond.

Ze was niet bepaald onder de indruk van de kleine wijk in Bogotá, de Colombiaanse hoofdstad. De leden waren best aardig, maar Luisa vond de vergaderingen maar niks. Ze duurden haar veel te lang en er was weinig bij voor mensen van haar leeftijd.

De lerares in de zustershulpvereniging gebruikte bij haar les de *Liahona*, het Spaanstalige tijdschrift van de kerk, van juni 1987. Op de omslag stond een plaat van de Heiland die in de synagoge les gaf. Zijn gestalte straalde iets uit dat Luisa's aandacht trok. Omdat ze geen zin had om langer te blijven, vertrok ze gelijk na de ZHV-vergadering, maar ze dacht wél bij zichzelf: 'Ik moet zo'n tijdschrift te pakken krijgen.'

In de loop van de week, toen Luisa in Bogotá uit de volle bus stapte, zag ze ineens zo'n zelfde *Liahona* bij de chauffeur op het dashboard liggen. Dat was wel heel toevallig, dacht ze. De volgende dag bij het boodschappen doen, toen ze achter een toonbank wéér een exemplaar van het tijdschrift zag liggen, begon ze te denken dat er meer dan toeval in het spel was. Ze wilde het winkel-

meisje naar het tijdschrift vragen, maar kon toch de moed niet opbrengen.

Maar toen er aan het eind van de week in de bank notabene een klant voor haar neus verscheen met een exemplaar van het tijdschrift onder zijn arm, moest ze hem gewoon vragen hoe ze aan een eigen exemplaar kon komen. 'Wat het is met dat tijdschrift begrijp ik niet,' zei ze. 'Het is net alsof het me achtervolgt.' De man lachte haar toe en gaf haar zijn exemplaar.

Ze nam het tijdschrift mee naar huis en las het helemaal uit. De boodschap van het Eerste Presidium, deze keer van president Ezra Taft Benson, getiteld 'Kloekmoedig in het getuigenis van Jezus', ging over Joseph Smith en het eerste visioen. Al lezende werd Luisa's belangstelling steeds groter.

Ze liet vrienden die lid van de kerk waren, weten dat ze met de zendingen wilde spreken. Zelfs voordat het eerste gesprek was afgerond, 'was zij het die *ons haar* getuigenis gaf dat het verhaal van Joseph Smith waar was', vertelde ouderling Doug

Fulsome, een van de zendingen die haar onderwezen heeft.

Luisa wilde graag de andere gesprekken volgen en liet zich spoedig dopen.

'Wanneer het de bedoeling van de Heer is dat iemand wordt gedoopt,' zei ouderling Fulsome, 'vindt Hij wel een manier, tot een "achtervolging" door het tijdschrift door het tijdschrift van de kerk toe.' □

Ouderling Russell M. Nelson
van de Raad der Twaalf

IN I

FOTOGRAFIE: DON THORPE

DIT HEILIGE LAND

Voor de uitvoering van zijn goddelijke zending had de Heer elke willekeurige plek van deze overvloedige aarde kunnen kiezen. Hij had de prachtige eilanden in de oceaan kunnen kiezen, met hun welige begroeiing en adembenemende schoonheid. Hij had het prachtige landschap van Zwitserland of een van de Scandinavische landen kunnen kiezen, of de uitgestrektheid van Afrika of Australië.

Maar in plaats daarvan koos Hij een land met kale, dorre plaatsen, een land met nomaden, die in tenten wonen en net zo vrij rondzwerfen als de schapen en geiten die ze hoeden. Hij gebruikte die omgeving om met geografische visuele hulpmiddelen te onderwijzen, en om de Schriften te vervullen.

GEBORTE IN BETLEHEM

Als geboortestad koos Hij Betlehem, bij Jeruzalem. Waarom Betlehem? Is er enige symboliek te ontdekken in de naam *Betlehem*, het Hebreeuwse woord voor 'huis van het brood'? De Grote Verzorger zei van

'De geboorte van Jezus' door Carl Heinrich Bloch. Origineel in de kerst van Kasteel Frederiksborg in Denemarken. Gebruikt met toestemming van het Frederiksborgmuseum.

**We weten niet waar in de Jordaan
Jezus gedoopt is, maar we weten
wel dat Hij gezegd heeft: 'Tenzij
iemand geboren wordt uit water
en Geest, kan hij het Koninkrijk
Gods niet binnengaan'
(Johannes 3:5).**

zichzelf dat Hij het 'brood des levens' was (zie Johannes 6:48). Is het dan niet passend dat Hij, het 'brood des levens', voort zou komen uit het 'huis van het brood'?

Maar waarom tussen de dieren? Hij, van wie Johannes zei dat Hij het 'lam Gods' (Johannes 1:29) was, werd rond de tijd van het Pascha geboren tussen de dieren, terwijl andere lammeren als paaslam bereid werden.

Bij de geboorte van Hem die de 'goede herder' (Johannes 10:14) genoemd wordt, waren het herders die als eerste de heilige tijding ontvingen (zie Lucas 2:8-16).

Bij de geboorte van Hem die zich eens de 'blinkende morgenster' (Openbaring 22:16) noemde, verscheen er een nieuwe ster aan het firmament (zie Matteüs 2:2; 3 Nephi 1:21). Lang voordat die ster haar heldere licht over Betlehem liet schijnen, was zij al in haar baan geplaatst, zodat haar verschijning in tijd en plaats zou samenvallen met zijn gezegende geboorte.

Bij de komst van Hem die 'het licht der wereld' (Johannes 8:12) genoemd wordt, werd de duisternis uitgebannen als teken van zijn heilige geboorte (zie 3 Nephi 1:15, 19). Hij was de Zoon van God, geboren uit een moeder die maagd was, zoals Jesaja (zie Jesaja 7:14) en andere profeten hadden voorspeld (zie 1 Nephi 11:13-21; Alma 7:9-10).

EXODUS EN JEUGD

Zijn geboorteplaats moest in de buurt van Egypte zijn om profetie te vervullen: '[Jozef] nam in de nacht het kind en zijn moeder en week uit naar Egypte, (...) opdat vervuld zou worden hetgeen de Here door de profeet gesproken heeft, toen hij zeide: Uit Egypte heb

SCHILDER: HARRY ANDERSON

Ik mijn Zoon geroepen' (Matteüs 2:14-15).

Maar Hij bleef niet lang in Egypte. Als kind werd de Heiland naar het dorpje Nazaret gebracht. Zelf ben ik geïntrigeerd door de symboliek in het feit dat sommige geleerden menen dat het woord *Nazaret* afgeleid is van het Hebreeuwse woord *neser*, wat 'tak' betekent.

Jezus, de goddelijke Tak, zou grootgebracht worden in een plaats waarvan de naam ook 'tak' betekende. Jeremia profeteerde dat de Heer 'aan David een Spruit der gerechtigheid [zou] doen ontspruiten, die naar

recht en gerechtigheid in het land [zou] handelen' (Jeremia 33:15).

WATER

De Jordaan was de plaats die Jezus uitkoos om door Johannes gedoopt te worden, om 'alle gerechtigheid te vervullen' (Matteüs 3:15; zie ook 2 Nephi 31:5-6). Is het opmerkelijk dat deze heilige verordening verricht werd in de nagenoeg laagst gelegen watermassa ter wereld? Had Hij een betere plaats kunnen kiezen als symbool voor de diepte waarin Hij zou zinken en waaruit Hij weer op zou komen? Door zijn voorbeeld onderwees Hij ons dat Hij letterlijk beneden alles nederdaalde om daarna boven alles uit te stijgen. Ja, door op dezelfde wijze als Hij gedoopt te worden, wordt symbolisch weergegeven dat ook wij, door gehoorzaamheid en inspanning, uit de diepte kunnen verrijzen en naar de verheven hoogte van onze eigen bestemming kunnen stijgen.

We weten niet precies waar Jezus gedoopt is. Zowel de Bijbel als het Boek van Mormon geven aan dat zijn

Op de berg der verheerlijking,
wat de berg Tabor geweest kan
zijn (hier afgebeeld), ontvingen
Petrus, Jakobus en Johannes van
de Heiland, Mozes en Elia de
sleutels van het priesterschap.

FOTOGRAFIE: FLOTTI HOIDMAN

De verbeelding', door Carl Heinrich Bloch. Origineel in de kerk van Lasteel Frederiksløng in Denmark. Copie uit met toewijding van het Frederiksløngmuseum.

doop plaatsvond in de omgeving van Betanië (zie Johannes 1:28; 1 Nephi 10:9). Betanië is het Hebreeuwse woord voor 'huis van de oversteek'. Is het mogelijk dat Christus voor zijn doop in de Jordaan deze plaats koos als stille herinnering aan de oversteek van de trouwe Israëlieten onder leiding van Jozua vele jaren daarvoor (zie Jozua 3), en ook als symbool voor de geestelijke oversteek naar het koninkrijk van God?

BERGEN

Ook bergen in dat land werden door Jezus geheiligd. Hij gebruikte ze als geestelijke en visuele hulpmiddelen om zijn volgelingen te onderwijzen.

Bijna een week nadat de Heer met zijn discipelen in Caesarea Filippi was geweest, 'nam Jezus Petrus en Jakobus en zijn broeder Johannes mede en Hij leidde hen een hoge berg op, in de eenzaamheid.

'En zijn gedaante veranderde voor hun ogen (. . .)
'En zie, hun verschenen Mozes en Elia' (Matteüs 17:1-3).

De geleerden zijn het er niet over eens of deze ver-

**Net zoals de vrucht van
deze oude olijfboom in de
hof van Getsemane uitgeperst
werd onder het gewicht van
stenen wielen, zo werd de Heiland
geperst onder het gewicht van de
zonden van de wereld.**

heerlijking plaatsvond op de berg Tabor of op de berg Hermon. Belangrijker is dat Mozes en Elia daar, onder leiding van de Heer, de sleutels van het priesterschap aan Petrus, Jakobus en Johannes verleenden.

Opmerkelijk feit is dat het Mozes en Elia waren die op 3 april 1836 in de Kirtland-tempel, net een week na de inwijding ervan, dezelfde bijzondere sleutels aan Joseph Smith en Oliver Cowdery verleenden (zie LV 110:11-16).

Al eeuwenlang kijken trouwe Joden uit naar de terugkeer van Elia tijdens het Pascha. Is het niet opmerkelijk dat de datum 3 april

1836 een van de weinige dagen was dat Paaszondag samenviel met het begin van het Pascha? Zoals zolang gehoopt was, keerde Elia terug op het Pascha, het paasfeest, om de sleutels van de verzegelmacht te herstellen; hij was de enige aangewezen persoon om die sleutels te herstellen.

Diezelfde sleutels worden tot op de dag van vandaag gebruikt om in de tempels van God eeuwige schakels te smeden.

We weten dat de Heer deze verordeningen, die verlicht worden door zijn bevoegde dienstknechten, zal respecteren, want Hij heeft gezegd: 'Al wat gij op aarde bindt, zal gebonden zijn in de hemel, en al wat gij op aarde ontbindt, zal ontbonden zijn in de hemel' (Matteüs 18:18). Al die verordeningen worden verlicht in heilige gebouwen, die de passende titel 'bergen van het huis des Heren' dragen (Jesaja 2:2, zie ook 2 Nephi 12:2).

Bergen werden vroeger vaak gebruikt voor dezelfde doeleinden als tempels nu. Mozes, bijvoorbeeld, werd naar de berg Sinaï geleid om daar door de Heer onderwezen te worden.

SCHILDER: HARRY ANDERSON

Het is moeilijk om bergen te beklimmen. Vroeger liet de Heer zijn discipelen bergen beklimmen om te wijzen op de goede gevolgen van inspanning en gehoorzaamheid. Hij zal u hetzelfde vragen, in figuurlijke en misschien zelfs letterlijke zin.

In Israël staat nog een belangrijke berg, vroeger en nu nog bekend als de berg Moria. Tegenwoordig staan er allerlei bouwwerken en moskeeën op, maar toch is die plaats een gewijde herinnering aan de gehoorzaamheid en het geloof van Abraham en Isaak. Hun driedaagse reis van Berseba naar

de berg Moria werd op verzoek van God ondernomen. *Moria* is het Hebreeuwse woord voor 'gezien of gekozen door Jehova'.

De eerste tempel van Jeruzalem werd op de berg Moria gebouwd.

KENNIS VAN PLAATSELIJKE TRADITIES

Overledenen werden vaak in ondergrondse graven bijgezet. Jezus was elders toen zijn dierbare vriend Lazarus stierf. Maar de Heer wist heel goed wat er gebeurde was. In de Schriften lezen we dat Jezus pas verscheen toen Lazarus al *vier dagen* dood was. Er was zoveel tijd sinds zijn dood verstreken, dat Marta, Lazarus' zuster, vertwijfeld uitriep: 'Er is reeds een lijkklucht' (Johannes 11:39).

Toen 'riep Hij met luider stem: Lazarus, kom naar buiten!

'De gestorvene kwam naar buiten, de voeten en de handen gebonden met grafdoeken, en er was een zweetdoek om zijn gelaat gebonden. Jezus zeide tot hen: Maakt hem los en laat hem heengaan.

'Veel der Joden (. . .) geloofden in Hem' (Johannes 11:43-45).

Het feit dat er vier dagen voorbijgingen tussen het moment van Lazarus' dood en zijn opwekking uit het graf, is zeer belangrijk, mede omdat volgens bepaalde Joodse tradities het vier dagen duurde voordat de geest permanent het lichaam van de overledene had verlaten, waarna het lichaam tot ontbinding kon overgaan. Om zijn absolute macht over dood en leven te bewijzen, wachtte de Meester tot deze vier dagen verstreken waren. Pas toen wekte Hij Lazarus uit de dood op!

SYMBOLEN VAN DE VERZOENING

Olijfbomen nemen in het Heilige Land een bijzondere plaats in. De tak van de olijfboom wordt beschouwd als een symbool van de vrede. Deze boom schenkt voedsel, licht, warmte, zalf en geneesmiddelen. Het is een boom die, net als vroeger, onontbeerlijk is voor het leven in Israël. Het is geen boom die in het najaar al zijn bladeren verliest; het is een groenblijvende boom. Zelfs als de boom wordt omgehakt, ontspringt er leven aan zijn wortels, symbolisch voor het eeuwige leven.

Jezus kwam naar de voet van de Olijfborg om de eerste fase van de verzoening te voltooien. Dit deed Hij in de hof van Getsemane. Het woord *Getsemane* heeft twee Hebreeuwse wortels: *gath*, wat 'pers' betekent, en 'shemen', wat 'olie' betekent, met name olijfolie.

In die hof waren olijven onder de druk van grote stenen wielen uitgerst om de kostbare olijfolie te verkrijgen. Zo werd ook Christus in de hof van Getsemane letterlijk 'gerst' onder het gewicht van de zonden van de wereld. Uit iedere porie zweette Hij grote druppels bloed – de 'olie' van zijn leven (zie Lucas 22:44; LV 19:18).

Ook Jezus' titels waren op unieke wijze symbolisch. Een van die titels was *Messias*, het Hebreeuwse woord

voor 'gezalfd'. De andere was *Christus*, wat in het Grieks ook 'gezalfd' betekent. Net als in de tijd van Christus worden ook nu zieken gezalfd met gewijde olijfolie. Dus de volgende keer dat u er getuige van bent dat er gewijde olie wordt aangebracht op het hoofd van de persoon die gezegend zal worden, en u de heilige woorden '... zalf ik u met deze gewijde olie' hoort, bedenk dan wat die oorspronkelijke wijding gekost heeft. Bedenk wat het betekend voor allen die geleefd hadden en allen die nog zouden leven. Denk aan de verlossende kracht van genezing, verzachting en steun voor de behoeftigen. Bedenk dat, net als de olijf die uitgerst werd om de olie die licht gaf, de Heiland gerst werd. Uit ieder porie sijpeldde het levensbloed van onze Verlosser. Als u beproefd wordt, denk dan aan Getsemane.

De tweede fase van de verzoening werd aan het kruis volbracht. Luttele uren daarvoor had Pilatus het Lam Gods overgegeven om gekruisigd te worden, terwijl tegelijkertijd de paaslammers klaar werden gemaakt voor het paasoffer (Johannes 19:13-14).

De kruisiging vond plaats op een heuvel die in het Hebreeuws Golgota genoemd werd, en in het Latijn Calvarie, wat 'de schedel' betekende. De schedel symboliseerde de dood. Op zo'n plaats werd de verzoening volbracht. Aan het kruis werd de Heiland der wereld verheven boven de dood in de duidelijkste symboliek die mogelijk was: de verwezenlijking en werkelijkheid van de macht van de Heer over de dood.

God de Vader offerde zijn Zoon Jezus op Golgota (Calvarie), een noordelijk gelegen uitstulping van de berg Moria, waar Abraham ongeveer tweeduizend jaar eerder bijna zijn zoon Isaak had geofferd. Zoals lang geleden was voorzien, werd daar het zoenoffer van de Heiland voltooid.

Maar natuurlijk was dat niet het einde. Het was slechts een nieuw begin. De werkelijkheid van de opstanding is de heerlijkste gebeurtenis van alle. De apostel Paulus heeft geschreven dat na drie dagen in

het graf, 'Christus is opgewekt uit de doden, als eersteling van hen, die ontslapen zijn. (. . .)

'Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden' (1 Korintiërs 15:20, 22).

Als opgestaan persoon gaf de Heer zijn discipelen deze belangrijke opdracht: 'Gaat heen in de gehele wereld, verkondigt het evangelie aan de ganse schepping' (Marcus 16:15).

'Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb.

'En zie, Ik ben met u al de dagen, tot aan de voleinding der wereld' (Matteüs 28:19-20).

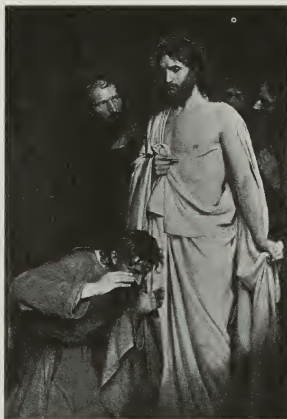
Deze opdracht is ook op ons van toepassing. Alle ware discipelen van de Heer dragen die heilige verantwoordelijkheid.

TOEKOMST

Maar de bediening van de Heiland beperkte zich niet tot het Heilige Land. Hij sprak over 'andere schapen (. . .), die niet van deze stal zijn; (. . .) zij zullen naar mijn stem horen' (Johannes 10:16).

Geдреven door zijn liefde voor hen ging de opgestane Heer naar deze andere schapen in Amerika (zie 3 Nephi 15:21). Hij onderwees hun het evangelie. Hij vestigde zijn kerk onder hen. Hij gaf hun de opdracht om een verslag van zijn bediening onder hen bij te houden.

Dit verslag, dat wij in de vorm van het Boek van Mormon hebben ontvangen, is het grote verklarende Schriftboek. Het is het grote zendingsboek.

'De ongelovige Tomas', door Carl Heinrich Bloch.
Origineel in de kapel van kasteel Frederiksberg in Denemarken.
Gebruikt met toestemming van het Frederiksborgmuseum.

Het is een getuige van Jezus Christus. Wij getuigen dat God onze Vader, en zijn Zoon Jezus Christus in 1820 in het noorden van de Amerikaanse staat New York verschenen zijn aan de profeet Joseph Smith. Toen en daar begon de beloofde herstelling aller dingen. Het geweldige werk van de laatste dagen, waar wij deel van uitmaken, ging van start, precies op schema, om een wachtende en wenende wereld tot zegen te zijn.

Maar uiteindelijk zal de Heer terugkeren naar het land dat Hij door zijn sterfelijke bediening heiligde. Triomferend zal Hij weer naar Jeruzalem komen. Gekleed in vlammend rode gewa-

den, symbool van zijn bloed dat uit iedere porie sijpelde, zal Hij terugkeren naar de Heilige Stad. Daar en elders zal 'de heerlijkheid des Heren (. . .) zich openbaren, en al het levende tezamen zal dit zien' (Jesaja 40:5). De Olijfberg, waarop Hij zijn voet zal zetten, zal 'in tweeën splijten' (LV 45:48).

Aan ons de gewijde taak om de wereld op die heerlijke wederkomst des Heren voor te bereiden.

Mogen wij de symboliek van zijn sterfelijke bediening in dit Heilige Land aanvoelen en bewonderen.

Mogen wij begrip hebben van zijn bediening onder zijn andere schapen die Hij liefhad. Mogen wij onze rol in de herstelling zien, namelijk de wereld op zijn wederkomst voorbereiden. Mogen wij de eeuwige gevolgen begrijpen van het eindeloze leven van onze Heer, wiens dienstknachten wij zijn. Mogen wij de kracht hebben om onszelf te motiveren om op het hooggebergte van de taken die voor ons liggen, zijn wil te doen. □

REAGEREN OP AANVALLEN OP DE KERK

Sommige leerlingen bij mij op school zijn heel fel tegen de kerk. Ze zeggen dat we niet christelijk zijn en beschuldigen ons van de verschrikkelijkste dingen. Wat kan ik daaraan doen?

Het antwoord op vragen van algemeen evangeliebelang geldt als leidraad en niet als officiële uitspraak over het beleid van de kerk.

ONS ANTWOORD

Je kunt er helaas niet aan ontkomen dat als je in de Heiland gelooft en van Hem houdt, en iemand dan zegt dat je geen christen bent, dat erg pijn doet. En als ze je kerk, of leden van je kerk, beschuldigen van allerlei verschrikkelijke dingen, doet dat nog meer pijn. Maar als je niet oppast, komt met die pijn ook boosheid, een emotie die nog veel schadelijker voor je kan zijn dan alles wat anderen zeggen. Dus het eerste wat je moet doen, is bedenken dat je een ware volgeling van de Heiland bent. Bid in je hart om kracht om vervolging met liefde te kunnen beantwoorden.

Daarnaast is het goed als je begrijpt waarom mensen zulke dingen zeggen. Er kunnen verschillende redenen zijn:

1. Sommigen zitten gewoon anderen na te praten om te kijken hoe jij zal reageren. Dus in feite zeggen ze: 'Ik heb *gehoord* dat jullie niet christelijk zijn, en dat mormonen zus en zo doen. Wat zeg je daarop?'

2. Anderen zijn ervan overtuigd dat ze genoeg over ons weten om te kunnen zeggen: '*Volgens mij* ben je geen christen, wat je ook zegt.'

3. En dan zijn er helaas mensen die zulke dingen alleen maar zeggen om je te stangen. Ze zijn totaal

niet geïnteresseerd in wat de kerk leert. Misschien hebben ze gewoon iets tegen godsdienst. Als je heilige der laatste dagen bent, zullen veel mensen weten dat je hoge normen hebt, en dan word je een doelwit. Ook denken sommigen dat mensen met hoge normen op hen neerkijken, en dus slaan ze terug. Iemand die drinkt, bijvoorbeeld, kan het gevoel krijgen dat jij hem veroordeelt omdat *jij* zelf niet drinkt.

Dus, hoe reageer je als de kerk ten onrechte beschuldigd wordt? Ten eerste, bedenk dat je daden veel meer over je geloof zeggen dan al je woorden. Als je bekend staat als iemand die eerlijk is, die rein is in woord en daad, die niet gauw boos wordt, die vrede sticht, die iedereen netjes behandelt, dan zegt dat genoeg. Denk aan die oude vraag: 'Als je ervan beschuldigd werd christen te zijn, zouden er dan

genoeg bewijzen zijn om je te veroordelen?'

Ten tweede, maak geen ruzie. Dat is alleen maar een uitnodiging voor Satan om zich in het gesprek te mengen. In plaats daarvan zou je kalm kunnen vragen: 'Waarom zeg je dat?' Als de persoon oprecht lijkt, zou je kunnen aanbieden om uit te leggen waarom we *wel* christelijk zijn. Dat geeft je de kans om je getuigenis van de Heiland te geven. Je kunt vertellen hoe je in zijn naam gedoopt bent, en hoe je elke week aan het avondmaal deelneemt om Hem te gedenken. Je kunt het Boek van Mormon erbij halen, met een vriendelijke uitnodiging om het te lezen. (Een blik in de index, met de vele verwijzingen naar Christus, kan al veel vooroordeel wegnemen.)

Als iemand er duidelijk alleen maar op uit is om je kwaad te maken en daarvoor de kerk gebruikt, is het soms beter om te

glimlachen, te zeggen: 'Je bent niet helemaal goed geïnformeerd', en gewoon weg te gaan.

Soms zul je mensen tegenkomen die anti-mormoonse literatuur gelezen hebben. Misschien hebben zij van volwassenen die zij respecteren, verkeerde dingen over de kerk gehoord. Ze denken *echt* dat ze veel over ons weten. Vaak zijn het oprechte mensen die volgens hun begrip van de Heiland ook werkelijk van Hem houden. Probeer dat het gespreksonderwerp te laten zijn. Vraag hun wat hun definitie van een christen is. Kijk wat jullie gemeen hebben. Bijvoorbeeld, *wij* geloven dat we 'wedergeboren' moeten worden; het hele proces van geloof, bekering, doop en aan het avondmaal deelnemen is daarop gericht. *Wij* geloven dat na alles wat wij kunnen doen, wij door genade zalig worden (zie 2 Nephi 10:24; 25:23). *Wij* aanvaarden Christus als onze 'persoonlijke Verlosser' als wij ons geloof in Hem belijden, in zijn naam gedoopt worden, en door Hem van onze zondenlast verlost willen worden.

Toch, ondanks dit alles zullen sommige mensen zeggen dat we niet christelijk zijn omdat we dingen over Christus en zijn evangelie geloven die niet in de Bijbel staan. Zij willen het woord 'christen' gewoon zo definiëren dat heiligen der laatste dagen erbuiten vallen. En laten we wel zijn, het is ook zo dat wij beweren dat wij door openbaring meer kennis over de Heiland en zijn evangelie hebben dan wat je in de Bijbel vindt. Mensen die een dergelijke bron niet aanvaarden, zullen ook niet de leringen aanvaarden die eruit voortkomen. Als zij het woord 'christelijk' zo willen definiëren dat het onze geopenbaarde leerstellingen uitsluit, dan moeten zij dat zelf weten.

Bedenk dat *jij* weet dat jouw kerk gebouwd is op Christus en zijn leringen, dat Hij die kerk leidt door zijn profeten en apostelen. Houd je getuigenis sterk en glanzend, en wees een zo goed mogelijk voorbeeld van een christen. Dat is het beste bewijs van je geloof. En bedenk bij het praten over andermans geloof hoeveel pijn het doet als

iemand jouw geloof bespot. Houd het voorbeeld van de Heiland voor ogen, hoe hij vervolging met liefde beantwoordde, onvriendelijkheid met vriendelijkheid, onverdraagzaamheid met verdraagzaamheid.

ANTWOORDEN VAN JONGEREN

Verbeter ze rustig en vraag of ze meegaan naar de kerk. Vertel ze over de kerk, maar zeg geen gekke dingen over hun kerk. Denk aan wat Christus zou doen, en denk aan het elfde artikel des geloofs.

Kevin Dalton, 12
Las Vegas, Nevada

Wat je ook doet, word niet defensief en maak geen ruzie. Mensen die ruzie maken, luisteren niet. En je hoeft niet het gevoel te hebben dat het jouw taak is om alle mensen anders te laten denken. Begin met de jongeren die je nu kent. Vraag ze wat het wil zeggen om

een christen te zijn, en wees oprecht geïnteresseerd in wat ze te zeggen hebben. Als ze naar een andere kerk gaan, laat ze dan daarover vertellen, en praat over verschillen en overeenkomsten tussen hun kerk en de jouwe. Je zult zien dat er veel overeenkomsten zijn. En wek ook niet de indruk dat je jouw kerk beter vindt dan de hunne. Je kunt wel redenen opnoemen voor de verschillen, met de Bijbel als uitgangspunt, maar ook het Boek van Mormon, waarbij je dat boek op dezelfde manier gebruikt als de Bijbel. Als ze vragen stellen, prima. Dat betekent waarschijnlijk dat ze luisteren.

Als je anderen zover kunt krijgen dat ze logisch gaan nadenken, zullen ze inzien dat mormonen christelijk zijn en zullen ze in ieder geval jouw overtuiging respecteren, ook al zijn ze het niet met je eens. Op jouw beurt moet *jij* hun overtuiging respecteren. Als een gesprek vervalt tot een debat, houd dan op en probeer het later nog een keer.

Rebecca Nielsen, 19
Bryn Mawr, Pennsylvania

Zulke mensen zitten er ook bij mij op school. Het eerste wat ik altijd doe als ze zoiets zeggen, is bidden en mijn Hemelse Vader vragen wat ik moet doen. Ik weet dat Hij me een eerlijk antwoord zal geven en me zal laten weten hoe ik het moet aanpakken.

Sherry Gillson, 16
Orangeville, Californië

Er zijn veel manieren om de leerstellingen van de kerk zo uit te leggen dat mensen zien dat we wel degelijk christelijk zijn, dat we over Hem spreken, dat we in Christus leven, en dat we Christus dienen.

Ik denk dat de beste manier ons voorbeeld is. Ons voorbeeld als heilige der laatste dagen is het duidelijkste en indringendste bewijs dat we kunnen leveren.

Zodra mensen weten dat we heilige der laatste dagen zijn, staan we in het middelpunt van de belangstelling. Dan worden we in de gaten ge-

houden en proberen mensen zwakke punten in ons geloof te vinden. Maar als we het evangelie naleven, kunnen we mensen helpen en zullen ze zien dat we van ze houden.

De Heer heeft gezegd: 'Staat op, en laat uw licht schijnen, opdat het een banier voor de natieën moge zijn' (LV 115:5).

Ik getuig dat als we ons licht laten schijnen, we anderen ten goede kunnen beïnvloeden, en zij te weten kunnen komen dat het evangelie en de kerk waar zijn.

Gloria Eunice
Tapia Cabello, 21
Villa Hidalgo, Mexico

Ten eerste moet je niet defensief worden. Mensen die kritiek leveren proberen je soms alleen maar van je stuk te krijgen. Waar boosheid of nare gevoelens zijn, kan de Geest niet zijn. Blijf kalm en geloof in jezelf. Zoek dan naar een kans om je geloof uit te dragen.

Vraag je Hemelse Vader om je te leiden en je met geduld te zegenen.

Penny Horan, 16
Livonia, New York

Ze zeggen slechte dingen over de kerk omdat ze niet begrijpen waar het om gaat. Blijf lachen en vraag of ze naar de kerk komen.

Kimberly Gandolph, 13
Freeport, Illinois

Er zijn relatief weinig heiligen der laatste dagen in Mexico, hoewel de kerk hier groeit. Op m'n broer en m'n zus na was ik het enige lid van de kerk op mijn lagere en middelbare school. Ik weet dat het moeilijk kan zijn als mensen kritiek op ons hebben, maar ik heb geleerd dat hoe meer ze over de kerk weten, hoe meer ze letten op wat we doen en zeggen.

Als iemand tegen mij minder prettige dingen over de kerk zegt, probeer ik te vertellen wat wij geloven zonder hun overtuiging te kleineren.

Ik probeer altijd moeilijke discussies over evangeliebeginselen te vermijden, maar gewoon vriendelijk te zijn en ieders standpunt te respecteren.

Al met al probeer ik te leven zoals mijn Hemelse Vader dat graag ziet, en ik hoop dat ik door de nor-

men van de kerk te volgen, een voorbeeld geef. Als mensen willen weten waarom ik die normen aanhoud, is de weg vrij om over de kerk en mijn geloof te praten.

Rosaura Castaneda A.
Irapuato, Mexico

Ik ben net terug van mijn zending in het Zendinggebied San Antonio Texas. Op zending krijg je wel eens verwijten naar je hoofd geslingerd, en ik heb geleerd dat ruzie maken *nooit* iets oplost. Een simpel getuigenis werkt het beste. Ik zei meestal iets als 'Het spijt me dat je er zo over denkt, maar ik *weet* dat Jezus de Christus is, de Zoon van God.' Tegen je getuigenis kunnen ze niets inbrengen. Bedenk ook dat onze Heiland veel mensen raakte door zijn voorbeeld, en dat dat een geweldige manier is om mensen te laten zien dat je christen bent.

Kevin Cundick, 21
Ogden, Utah

HET GOEDE ZIEN

Glenn Jorgenson

Wil je je houding ten opzichte van anderen en van jezelf verbeteren? Probeer het dan eens met dit oefeningetje.

Het zal je niet alleen helpen het goede in anderen te zien, je zult ook een beter gevoel hebben over jezelf.

1. Zet de namen van de mensen op wie je je vandaag wilt concentreren op een lijstje. Je kunt er de namen van vrienden en vriendinnen, familieleden, leerkrachten of wie dan ook op zetten.

2. Ga nu, wanneer je bij hen bent, letten op fijne dingen die zij doen: een glimlach, een vriendelijke daad, een aardige opmerking een luisterend oor, een gul gebaar, een welgemeend dankjewel, een goed humeur, een blijk van eerlijkheid enz.

3. Schrijf wat van die dingen op die je hebt gemerkt.

4. Wees attent op gelegenheden om die persoon een complimentje te maken voor hetgeen je hebt gezien of gehoord. Wees oprecht. Vertel anderen over het goede wat je die persoon hebt zien doen. Herhaal dit een week lang iedere dag met dagelijks een nieuw lijstje namen.

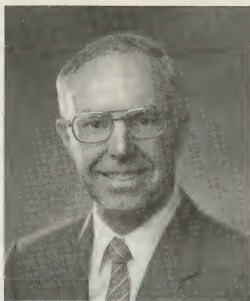
5. Leg een vriend of vriendin uit waar je mee bezig bent en doe het dan de komende twee weken samen.

6. Zet, als klap op de vuurpijl, iemands naam op je lijst die je niet zo aardig vindt. Schrijf drie fijne dingen op die je hem of haar hebt zien doen en spreek je waardering daarvoor uit.

7. Herhaal deze oefening tot het allemaal vanzelf gaat.

Van het gebiedspresidium

De wet van Mozes en de voortreffelijkere weg

President Spencer J. Condie
Eerste raadgever in het gebiedspresidium

Toen de kinderen van Israël uit slavernij waren verlost, openbaarde de Heer aan de profeet Mozes een hogere wet en verwachtte van hen dat zij die naleefden. Vierhonderd jaar hadden zij in slavernij doorgebracht, maar toen de mogelijkheid zich voordeed om een hogere wet na te leven, was hun ongehoorzaamheid aanleiding voor de Heer om hun een lagere wet te geven. Die wet bestond uit de Tien Geboden, de vleeselijke geboden en vele ritens, en is bekend geworden als de wet van Mozes.

De apostel Paulus legde aan de Galaten uit dat 'de wet [...] een tuchtmeester voor ons [is] geweest tot Christus' (Galaten 3:24). In het Boek van Mormon vatte Amulek op kundige wijze de woorden van Nephi, Jakob, Jarom en Abinadi samen met betrekking tot de relatie tussen de wet van Mozes en de verzoening van Christus. Hij schreef: '[...] dit is de ganse betekenis der wet, in alle opzichten wijzende op die grote en laatste offerande; en die grote en laatste offerande zal de Zoon van God zijn, eindeloos en eeuwig' (Alma 34:14). (Zie ook 2 Nephi 25:26, Jakob 4:5; Jarom 11; Mosiah 13:27-31; Alma 30:3.)

Kort gezegd: alle ritens, regels en voorschriften van de wet van Mozes

waren middelen tot een doel, geen doel op zich. Jakob schreef over hen die 'het doel voorbij zagen' (Jakob 4:14). Deze mensen gingen zo op in het nauwgezet naleven van de letter der Mozaïsche wet, dat zij gewoon niet wilden begrijpen met welk doel deze gegeven was. Hoewel de wet van Mozes een voorafschaduwung was van Christus' leven en offerande, herkenden zij Hem niet en verwierpen zij Hem als de Zoon van God.

Er waren onder de Nephieten zelfs mensen die de hogere wet, die Jezus hen aanbod, niet dadelijk aanvaardden. De Heiland onderwees hun: '[...] hebt uw vijanden lief, zegent hen, die u vervloeken, doet wel aan hen, die

u haten, en bidt voor hen, die u geweld aandoen en u vervolgen' (3 Nephi 12:44). Deze leringen klonken vreemd in de oren van hen die het 'oog om oog en tand om tand' (3 Nephi 12:38) gewoon waren. Daarom getuigde de Heer zelf tot hen: 'Ziet, Ik ben het, Die een verbond sloot met Mijn volk Israël; daarom is de wet in Mij vervuld' (3 Nephi 15:5).

Evenals de apostel Paulus, begreep de profeet Moroni het voorbereidende doel van de Mozaïsche wet wel degelijk. Hij schreef in zijn uitstekende rede over geloof: 'Daarom, door geloof werd de wet van Mozes gegeven. Doch door Zijn Zoon te geven heeft God een voortreffelijkere weg bereid'

(Ether 12:11). Paulus toonde de Korintiërs deze voortreffelijkere weg in zijn geweldige verhandeling aangaande de liefde (zie 1 Korintiërs 12:31). De veeleisendheid, de nauwgezette gehoorzaamheid en de plichtsbetrachting inherent aan de wet van Mozes voldeden aan hun doel, maar alle richtten naar een voortreffelijkere weg.

'De liefde is lankmoedig, de liefde is goedertieren, zij is niet afgunstig, de liefde praalt niet, zij is niet opgeblazen.

'Zij kwetst niemands gevoel, zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet verbitert, zij rekent het kwade niet toe.

'Zij is niet blijde over ongerechtigheid, maar zij is blijde met de waarheid. Alles bedekt zij, alles geeft zij, alles hoopt zij, alles verdraagt zij. (...)

'Zo blijven dan: Geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de meeste van deze is de liefde' (1 Korintiërs 13:4-7, 13).

Ouderling Dallin H. Oaks heeft verschillende redenen besproken waarom men betrokken kan zijn bij dienstbetoon. Sommige mensen dienen, omdat zij hopen op een *aardse beloning*, de lof der mensen. Anderen dienen vanwege de *contacten* die zij daarmee opbouwen. Weer anderen dienen hoofdzakelijk, omdat zij

bang zijn voor de straf als zij niet dienen. Ook heb je mensen die dienen uit *plichtsbefef of loyaliteit* aan een leider, wat zeker geen slecht motief is. En dan heb je de mensen die dienen, omdat zij *hopen een hemelse beloning* te ontvangen. Maar de voortreffelijker weg komt tot uiting in het leven van hen die die-

nen, omdat zij *de reine liefde van Christus* hebben. (Dallin H. Oaks: *Pure in Heart*, hoofdstuk 3, 'Why We Serve'. Bookcraft, Salt Lake City 1988.)

Moroni citeerde zijn vader toen hij schreef: 'Maar naast liefde is de reine liefde van Christus, en duurt voor eeuwig; en wie ook ten laatsten dage in

het bezit er van wordt bevonden, met hem zal het wél zijn.

'Daarom, mijn geliefde broeders, bidt tot de Vader met alle kracht van uw hart, dat gij met deze liefde moogt worden vervuld, die Hij op allen, die oprechte volgelingen zijn van Zijn Zoon, Jezus Christus, heeft uitgestort,

opdat gij de zonen van God moogt worden, en wij aan Hem gelijk zullen zijn, wanneer Hij zal verschijnen, want wij zullen Hem zien, zoals Hij is, opdat wij deze hoop mogen hebben, en mogen worden gereinigd, gelijk Hij rein is. Amen.' (Moroni 7:47-48.) ■

Van de gebiedsvertegenwoordigers van de algemene besturen

De nieuwe vrijheden die zovelen in het vorige jaar verworven hebben, brengen gedachten teweeg aan het belang van onze keuzevrijheid.

Onze keuzevrijheid is een belangrijke factor in onze eeuwige vooruitgang. Zij is van wezenlijk belang. Ons is onderwezen dat de inzet van de strijd in de hemel de keuzevrijheid was. Onze Vader in de hemel en Jezus Christus wisten, en onderwezen ons, dat wij de ervaring van het maken van keuzen moesten hebben om ons verder te kunnen ontwikkelen. Wij wilden die ervaring graag hebben. Daarom werden wij geboren met het verlangen naar keuzevrijheid in een wereld waarin wij die vrijheid moeten gebruiken.

De geschiedenis maakt veelvuldig gewag van grote offers en veel bloedvergieten om keuzevrijheid te krijgen of te behouden. Waarom heeft men door de eeuwen heen verlangd en gestreefd naar dit voorrecht dat iedereen zo hard nodig heeft. Of de mens nu de kennis had dat deze vrijheid van keuze noodzakelijk is voor de eeuwige ontwikkeling of niet,

zijn geest heeft aangevoeld dat het van groot belang was.

Als ouders, leerkrachten of leiders voelen we ons verantwoordelijk voor hen over wie wij als rentmeester gesteld zijn. Wij maken ons zorgen over de treurige en schadelijke gevolgen die verkeerde keuzen met zich meebrengen. Vaak staan we machteloos als ons advies tegen een slechte keuze genegeerd wordt. Niet alleen voelen we ons verdrietig als we er niet in slagen iemand van wie we houden een juiste

keuze te laten maken, maar onze hulp kan ook nog eens de relatie op de proef stellen. Het heeft boosheid, afwijzing en frustratie tot gevolg. We vragen ons af: 'Wat heb ik verkeerd gedaan? Ik wilde alleen maar helpen. Ik heb het alleen uit liefde voor hem of haar gedaan.'

Als ouders, leerkrachten of leiders hebben we de taak om hen over wie we als rentmeester gesteld zijn, te onderwijzen en te leiden. Hoe kunnen we dit met succes doen? We willen niet dwingen, manipu-

leren of onderdrukken. Dat zijn de werktuigen die Lucifer voorstelde te gebruiken. Onze gids moet Christus zelf zijn. Hij onderwees ons de waarheid - correcte beginselen. Hij onderwees op eenvoudige wijze, vaak in gelijke-nissen:

'Daarom spreek Ik tot hen in gelijkenissen, omdat zij ziende niet zien en horende niet horen en begrijpen' (Matteüs 13:13).

Hij onderwees ook vrijuit:

'En zie, Hij spreekt vrijuit . . .' (Johannes 7:26.)

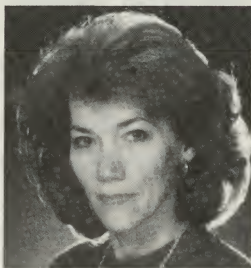
Hij onderwees ons dat begrip van de waarheid ons vrij zou maken.

'En gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken' (Johannes 8:32).

Christus onderwees ons door zijn voorbeeld. Dat Hij de grote kracht van het voorbeeld begreep, blijkt uit het feit dat Hij Johannes de Doper vroeg Hem te dopen.

'Maar deze [Johannes] trachtte Hem daarvan terug te houden en zeide: Ik heb nodig door U gedoopt te worden en komt Gij tot mij?

'Jezus echter antwoordde en zeide tot Hem: Laat

Juiste beslissingen nemen

Marilyn Choules

Mij thans geworden, want aldus betaamt het ons alle gerechtigheid te vervullen. Toen liet hij Hem geworden' (Matteüs 3:14-15).

We moeten duidelijk en vrijmoedig onderwijzen. We moeten een duidelijk voorbeeld in ons eigen leven stellen. Ook moeten wij hen over wie wij als rentmeester gesteld zijn de ruimte geven om keuzen te maken. Dat moet geleidelijk in toenemende mate gebeuren.

'En ziet toe, dat al deze dingen in wijsheid en orde geschieden; want het is niet nodig, dat een mens

harder loopt dan zijn kracht hem toelaat' (Moshiah 4:27).

Een kleuter heeft veel regels nodig en er worden veel beslissingen voor hem genomen, omdat hij nog niet de kennis en het vermogen heeft om de keuzen te maken die hem in zijn leerproces behoeven voor letsel. Naarmate hij ouder wordt, moet hij in de gelegenheid gesteld worden om zijn kennis en vermogen in praktijk te brengen. Zonder deze gelegenheid om te groeien in het maken van keuzen, zal het opgroeiende kind of

rebelleren voordat het geleerd heeft te kiezen of de draad kwijtraken voordat hij volwassen is, omdat hij niet geleerd heeft onafhankelijk te zijn.

Laten wij in ons onderwijs een voorbeeld stellen en leiding geven als er zich keuzen voordoen, en laten we dit met liefde, geduld en vriendelijkheid doen. Joseph Smith ontving goede raad terwijl hij zich in de gevangenis van Liberty bevond die ook op ons van toepassing is:

'Goed macht of invloed kan of dient krachtens het priesterschap te worden

gehandhaafd, dan alleen door overreding, lankmoedigheid, zachtmoedigheid, ootmoed en door ongeveinsde liefde;

'door vriendelijkheid, en zuivere kennis, die de ziel zonder huichelarij en zonder bedrog gelukkig zal ontwikkelen -

'Intijds met scherpe woorden bestraffende, wanneer door de Heilige Geest daartoe gedreven, en dan daarna een toename van liefde tonende jegens hem, die hij hebt bestraft, opdat hij u niet als zijn vijand beschouwe' (LV 121:41-43). ■

Drie nieuwe algemene autoriteiten

Het Eerste Presidium heeft bekendgemaakt dat er drie nieuwe algemene autoriteiten geroepen zijn

De drie broeders beginnen hun werkzaamheden op 1 januari 1991, een als lid van het Eerste Quorum der Zeventig, en twee als lid van het Tweede Quorum der Zeventig, aldus het Eerste Presidium. Het zijn:

- Earl C. Tingey (56) uit Bountiful (Utah), geroepen als lid van het Eerste Quorum der Zeventig.

- Rulon G. Craven (66) uit Centerville (Utah), die werkzaam zal zijn als lid van het Tweede Quorum der Zeventig.

- W. Mack Lawrence (64) uit Holladay (Utah), die ook werkzaam zal zijn als lid van het Tweede Quorum der Zeventig.

Earl C. Tingey, algemeen juridisch adviseur van de Kennecott Corporation, een van de grootste mijnbouwondernemingen ter wereld, is meer dan 25 jaar werkzaam geweest als bedrijfsjurist, voornamelijk in New

York City, totdat hij elf jaar geleden naar zijn geboortestaat Utah terugkeerde.

Hij werd geboren op 11 juni 1934 in Bountiful, behaalde een graad in de rechten aan de University of Utah, en behaalde een doctorale graad in bedrijfsrecht aan de New York University. Hij is drie jaar werkzaam geweest als auditor-militair in het Amerikaanse leger, waarbij hij tot kapitein bevorderd werd.

Ouderling Tingey is gehuwd met Joanne Wells uit Logandale (Nevada). Zij hebben vier kinderen en acht kleinkinderen.

Sinds 1988 was ouderling Tingey werkzaam als raadgever van de president van het Zendingsgebied Ogden Utah; daarvoor als raadgever van de president van het Zendingsgebied Utah North, met hoofdkwartier in Salt Lake City. Van 1973 tot 1976 is hij president geweest van

het Zendingsgebied Australië-Oost (nu het Zendingsgebied Sydney Australië). Hij is zeven jaar regionaal vertegenwoordiger geweest, bisschop van de Wijk Manhattan New York, en raadgever van de president van het Zendingsgebied Oostelijke staten.

Rulon G. Craven is de afgelopen dertien jaar werkzaam geweest als secretaris van het Quorum der Twaalf Apostelen. Daarvoor werkte hij aan de Brigham Young University in Provo (Utah) als bestuursassistent. Van 1974-1977 was hij hoofd van de afdeling Aäronische priesterschap van de kerk.

Ouderling Craven werd op 11 november 1924 geboren in Murray (Utah) en behaalde een graad aan de Brigham Young University.

Hij is gehuwd met Donna Lunt; zij hebben zes kinderen en veertien kleinkinderen.

Ouderling Craven is president geweest van het Zendingsgebied Nieuw-Zeeland-Noord (nu Auckland Nieuw-Zeeland) van 1967-1970, regionaal vertegenwoordiger, lid van het algemeen bestuur van de zondags-

school, bisschop en lid van een ringpresidium in Provo, en leider en leerkracht in verschillende hulporganisaties van de kerk.

W. Mack Lawrence is vorig jaar met pensioen gegaan na een dienstverband van 39 jaar bij US West Communications (telefoonssystemen). Voor zijn pensionering was hij vice-president en onderdirecteur van het bedrijf.

Hij werd op 28 oktober 1926 geboren in Salt Lake City, en behaalde in 1950 een graad aan de University of Utah in handelswetenschappen.

Hij is gehuwd met Jacqueline Young uit Los Angeles (Californië). Ze hebben twee dochters en een zoon, en tien kleinkinderen.

Ten tijde van zijn roeping was ouderling Lawrence lid van de hoge raad van de Ring Mount Olympus Salt Lake City. Van 1982 tot 1988 was hij regionaal vertegenwoordiger; daarvoor was hij raadgever in het presidium van de Ring Mount Olympus, en bisschop van de Wijk Holladay 16. ■

Oorstrelend Oost-Europaconcert

Coen Heijdemann

Op 27 oktober 1990 werd in de kerk in Utrecht een concert gehouden ten bate van het Roemeniëfonds. De opzet was om met een, grotendeels Oost-Europees, klassiek programma geld bijeen te brengen voor de wezen in Roemenië die door de kerk onder de hoede zijn genomen. Met medewerking van andere units, de plaatselijke VVV en kabelkranten was er bekendheid aan gegeven en het gebouw had voor het concert een speciale zitplaatsindeling, en tijdelijk een extra podium en een vleugel gekregen.

Zowel leden als niet-leden voerden klassieke werken uit, bekende en minder bekende, overwegend van Oost-Europese componisten. Broeder Frans Heijdemann en

broeder Jan Lingen, respectievelijk uit de Gemeente Almelo en de Gemeente Hengelo en beiden gediplomeerd en ervaren musici en grote muziekenkers, hadden niet alleen het grootste deel van het programma samengesteld, maar leverden er ook een belangrijke bijdrage aan. Jan Lingen bracht een aantal prachtige stukken op de vleugel, o. a. van Chopin en een technisch behoorlijk moeilijk stuk van de Roemeense componist George Enescu, en oogstte daarmee flinke ovaties. Hij begeleidde Frans Heijdemann die met duidelijk geofende stem een aantal liederen van de hand van Antonin Dvořák, Béla Bartók, Fryderyk Chopin en Ferenc Liszt bracht. Vooral het laatste, Liebesträume,

Frans Heijdemann

slough uitermate goed aan. Verder speelden ze samen een hele speelse pianoquatremains van de Tsje-

chische componist Leós Janáček.

Een aantal zeer afwisselende stukjes werden bij-

zonder mooi gespeeld door Vera Zwijsen, die al jaren als pianodocente aan de Utrechtse muziekschool verbonden is. Haar bijdragen maakten het programma niet alleen afwisselend maar ook zeer internationaal, met als meest 'oostelijke' een prelude van Anton Arenski, een Russisch componist.

Twee jeugdige uitvoerenden, Thailo en Robert van Ree uit Groningen (15 en 14 jaar), vergastten de aanwezigen op prima viool- en pianospel. Thailo, die aan het Utrechts conservatorium viool studeert, bracht, uitstekend begeleid door conservatoriumdocente Ersike Kövy, een prachtige sonate voor viool en piano. Zijn broer Robert speelde met groot enthousiasme een van zijn lievelingsstukken, een levendige pianocompositie van Béla Bartók. Ook Robert, Thailo en Ersike kregen welverdiende lof in de vorm van een geestdriftig applaus.

Opmerkelijk mag de bijdrage worden genoemd van Derrick en Marleen Hemmer, beiden lid van de Wijk Utrecht. Hoewel zij de jongste deelnemers waren, respectievelijk 11 en 9 jaar, brachten zij op indrukwekkende wijze een paar moeilijke nummers. Marleen Hemmer speelde gedeelten van een vioolconcert van Franz Josef Haydn en werd daarbij op de vleugel begeleid door haar broer Derrick. Het publiek vond de uitvoering, en de geweldige manier waarop de twee op elkaar ingespeeld waren, duidelijk fantastisch. Derrick Hemmer, die op zijn elfde al drievoudig concourswinnaar is (namelijk van het Sauter pianocon-

cours, het concours 'Solo voor een kind' - t. b. v. het Foster Parents Plan gehouden en door de Nederlandse tv uitgezonden, en het Nationale Steinwayconcours), bracht vervolgens nog het prachtige

'Clair de Lune', een bijzonder sfeervol stuk uit de 'Suite Bergamasque' van Claude Debussy. Ook in de uitvoering van dit stuk kwam groot talent tot uiting.

De aanwezigen, zowel

leden als niet-leden, waren zeer te spreken over de muziek, de uitvoering en de verzorging van de avond, en velen toonden groot enthousiasme bij het horen van plannen voor een herhaling in 1991. ■

Deze foto van de vaders en zonen die in september 1990 het vader-zoonkamp van de Ring Apeldoorn meemaakten, willen wij u niet onthouden. Zij hebben genoten van het weekend waarin hun 'intelligentie, spierkracht, artistieke, behendigheids, doorzettingsvermogen en eelust' ten volle beproefd werd.

Positieve geluiden onder jonge-alleenstaanden

Petra Hotting

Eindelijk was dan het weekend aangebroken waar iedere jonge alleenstaande die op het zomerkamp in Gilze geweest was, naar had uitgekeken. Op vrijdag 9 november verzamelden zich zo'n 100 jongelui op kampeerboerderij 'De tortelduif' in Lunteren. Al gauw was iedereen in gesprek. Herinneringen aan het zomerkamp werden opgehaald... het kamp waar de eenheid en de Geest duidelijk aanwezig waren.

Nadat iedereen zich had geïnstalleerd, vertrokken we richting bos voor het nachtspel. Op het zomerkamp liep dat enigszins mis, maar daar was deze

keer geen sprake van. Verkleumd maar in goede stemming keerde iedereen terug in het kamphuis, waar de warme chocolademelk met gejuich werd ontvangen. (Bedankt broeder Jobst!)

Na een 'ijsskoude nacht' werd er op zaterdagmorgen een miniklasje gegeven over bidden. Zij die het hebben bijgewoond, hebben er veel van geleerd en hebben er moed uit kunnen putten.

Na het ontbijt werden er workshops gehouden, alvorens we in groepen op pad werden gestuurd. Gewapend met een cassette-recorder en een plattegrond moesten er 24 gelui-

den opgenomen worden, variërend van een vallende kikker tot Herman Michèly's antwoordapparaat. Het resultaat was verbluffend en lachwekkend.

Tijdens de avondmaaltijd werd de kampvideo (gemaakt door Christiaan Plug) bekeken. Alle chaotische, maffe, doldwaze momenten van het kamp kwamen aan bod en iedereen was weer even terug in Gilze. Na de video werd de boel in orde gemaakt voor het Franse boerenbal. Goede muziek en lekkere hapjes zorgden voor veel gezelligheid. Er werd veel gedanst. Later op de avond werden bij het kampvuur *marshmal-*

lows geroosterd.

En zo werd het zondag. Tijdens de zondagsschool werd het thema van deze reünie 'Een praktische godsdienst' door broeder M. van der Put uitgediept. De avondmaalsdienst bood een aantal mensen de kans hun getuigenis te geven.

Voor we er erg in hadden, stond iedereen met volle bepakkings buiten om huiswaarts te gaan. Ook deze reünie werd gekenmerkt door een grote eenheid en een sterke geest. Iedereen had zich prima vermaakt en dat was de bedoeling.

We kunnen terugkijken op een geslaagd kampjaar.

Een deel van de groep kort voor het vertrek.

Jeugdtempelreis van de Ring Apeldoorn

Gerben de Bruin

In de herfstvakantie werd er voor de jeugd van de Ring Apeldoorn weer een tempelreis georganiseerd.

Op vrijdag 19 oktober moesten we ons al heel vroeg bij het kerkgebouw in Arnhem verzamelen. Daar werd een gebed uitgesproken en de indeling bekendgemaakt. Om acht uur precies vertrok de groep, die uit ongeveer 60 mensen bestond, naar Duitsland.

Daar aangekomen kon groep 1 gaan dopen en kreeg groep 2 een rondleiding in een museum. Daar

werd ons door een inwoner van Friedrichsdorf de geschiedenis van dit dorp verteld. Vervolgens wisselden de groepen van rol. Groep 1 kreeg de rondleiding en groep 2 ging naar de tempel. Ondanks het zachte rumoer in de tempel, hing er een heel fijne geest, ook tijdens de afsluiting door broeder J. Th. M. Mollemans. Na deze fijne gebeurtenis kon er een maaltijd worden genuttigd, waarna we naar de jeugdherberg vertrokken. Daar heerste een gezellige sfeer, mede door de spelletjes die bedacht

waren door de leiding. Om half tien werd er gesloten en konden we of gaan wandelen of luisteren naar een leuk verhaal, verteld door broeder Erwin Matthijsen. Het merendeel koos voor de wandeling. Om half elf gingen we allemaal op één oor. Zaterdagmorgen moesten we weer vroeg opstaan om na een goed ontbijt een oud Romeins kasteel te bezoeken. Om hier te komen werd de hele groep in het bos afgezet. We zouden nog zo'n twee en een halve kilometer moeten lopen om de Saalburg

te kunnen bereiken. In werkelijkheid bleek deze afstand heel wat langer te zijn. Bij dat kasteel kregen we vervolgens een lunch en nog wat lekkere versnaperingen voor onderweg.

We hadden afgesproken om in Arnhem om vijf uur de avondmaaltijd te gebruiken. Dat was echte Friese kost, namelijk: boerenkool met worst.

Na deze maaltijd werd er afgesloten met een korte getuigenisbijeenkomst, waarna we afscheid namen van onze vrienden en naar huis gingen. ■

Moeder-dochteravond van de Ring Den Haag

Rineke de Bruijn

Op 2 november j.l. vierden de jonge vrouwen van de Ring Den Haag hun moeder-dochteravond in het kerkgebouw van de Wijk Haarlem.

Het thema 'Kinderen des lichts' werd in het openingsprogramma toegelicht door Catherine Kleijweg.

Na de felicitaties voor de

nieuwe summiteers (dat zijn jonge vrouwen die zich verder bekwamen in het overleven in de natuur nadat zij hun anjercertificaat [vier jaar kampeervaardigheid] hebben behaald) en de jarige Daniël de Bos volgde de aankondiging van het kamp 1991.

Rond 8 uur gingen de moeders (bij sommige meisjes vaders) en de

dochters gezamenlijk aan het werk. Van tevoren was er gekozen uit de volgende 'klasjes': *origami snijden, textiel verven, washandpopjes maken voor een weeshuis in Roemenië, toneel spelen*, en . . . heel belangrijk en populair *lekkers klaar maken*. De aanwezige bisschoppen lieten zich kennen als echte lekkerbekken door zich ook voor

deze klas te melden.

Op alle fronten werd enthousiast gewerkt. Er werden mooie kaarten, mooie lapjes en leuke popjes gemaakt. De tijd vloog om. Rond 9 uur werd aan het opruimen begonnen. De tafels gingen naar achteren en de toneelzaal werd ingericht, achterin werden de tafels omgetoverd tot een buffet met heel veel

Vlijtig werd er aan washandpopjes gewerkt.

DE KINDERSTER

91STE JAARGANG

DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

FEBRUAR 1991

Vrienden maken

HEIDI PEDERSEN

UIT HALLINGBY (NOORWEGEN)

Lawrence Cummins

Of ze nu haar eigen rommelmarkt organiseert om geld bij elkaar te krijgen voor arme mensen, of 'Koningin van het woud' speelt op een 'geheim' plekje in het bos, Heidi Irene Pedersen heeft altijd plezier in het leven. Ze woont met de rest van het gezin in Hallingby, een gebied met veel heuvels en bossen, ongeveer 80 kilometer ten noorden van Oslo, de hoofdstad van Noorwegen. Net als bij veel oude en nieuwe huizen in Noorwegen, staat er altijd tegen het huis van de familie Pedersen een ladder, zodat de *skorsteinsfeir* (schoorsteenveger) gemakkelijk op het dak kan komen.

Heidi heeft een broer, Thor Arne (15), en twee zussen, Ragnhild Marie (9) en Inger Helene (18). Inger heeft een tijdje in Salt Lake City (Utah) gewoond, toen ze daar tijdelijk naar school ging. Heidi's ouders hebben allebei een beroep in de verpleging, maar haar moeder is nu bijna altijd thuis, bij haar drukke gezin. Ze geeft thuis seminarie aan haar eigen kinderen en kinderen uit de buurt. Heidi's vader, Arne, verkoopt nu medicijnen voor een Italiaans bedrijf. In de kerk in Oslo is hij mediathecaris.

Als ze niet 'Koningin van het woud' spelen, zoeken Heidi en Ragnhild naar plantjes en bladgroen voor hun konijntjes, Pelle en Sweetie. De wortels van een omgewaaide denneboom zijn een prachtige troon waar 'koningin' Heidi haar onderdanen bevelen geeft.

Toen ze op een dag in de wachtkamer van de tandarts zat, kreeg Heidi het gevoel dat ze de

mevrouw naast haar een exemplaar van het Boek van Mormon moest geven met haar getuigenis en een foto van haarzelf erin. 'U mag dit hebben', zei Heidi terwijl ze haar het boek gaf. 'Het is waar, en onze kerk is ook waar.'

De Geest van de waarheid werkte snel. De volgende dag

Uiterst links en op de omslag: Heidi in Noorse klederdracht.
Bovenaan: Heidi met haar moeder en zussen, Inger Helene en Ragnhild.
Links: Heidi en haar vriendje Kim op de fiets.
Boven: Heidi eet tomaten uit de moestuin.

belde de vrouw, Lajla Pedersen, en vroeg of ze de komende zondag met de familie Pedersen mee naar de kerk mocht. Al gauw werden Lajla en haar man, Jan, bekeerd tot de kerk. Binnen een paar weken werd hij gedoopt, tot priester geordend, en kon hij zijn vrouw en zijn dochter Lisabeth en zijn zoon Kim dopen.

Geraakt door de smeebeden om hulp voor de arme mensen in de arme landen, kreeg Heidi het idee om met een rommelmarkt wat geld te verdienen. Na de rommelmarkt stuurden zij en haar vriendje Kim Pedersen, die haar had geholpen, het verdiende geld naar een organisatie die kinderen in nood helpt.

Op school vindt Heidi vooral rekenen leuk. Buiten speelt ze graag handbal met haar klasgenootjes.

Heidi vindt veel dingen leuk, houdt van muziek, speelt blokfluit, werkt in de tuin, klimt in bomen, spaart poppen, breidt, en maakt dinosaurussen van steentjes. Een ding staat vast: wat Heidi ook doet, ze doet het met fantasie en een doel. □

'Koningin van het woud' spelen met haar zus Ragnhild.

HOE DE HEILIGE GEEST JE HELPT

Ouderling James E. Faust

van de Raad der Twaalf

Ik wil je iets vertellen over iets heel bijzonders en heiligs: de gave van de Heilige Geest. De Heilige Geest is een Trooster, en Hij is er voor iedereen. Hij is een persoon van geest en is lid van de Godheid. In de Schriften staat waarom de Heilige Geest een persoon van geest is. Er staat dat de Vader een lichaam van vlees en beenderen heeft, net als dat van de mens; de Zoon ook, maar de Heilige Geest heeft geen lichaam van vlees en beenderen, maar is een Persoon van geest. Als dat niet zo was, kon de Heilige Geest niet in ons wonen (zie Leer en Verbonden 130:22).

Deze Trooster kan 24 uur per dag bij ons zijn: als we werken, als we spelen, als we uitrusten. Jaar in jaar uit kan Hij je kracht geven, als je gelukkig bent en ook als je verdrietig bent.

Ik denk dat niemand ons zoveel rust kan geven als de Heilige Geest. Hij kan ons beter laten

denken en ons een prettiger gevoel geven dan al het andere wat we op aarde kunnen vinden. Deze Trooster kan ons ook helpen om betere mensen te worden. Hij kan ons openbaring geven, ons voor gevaar waarschuwen, en ons helpen om geen grote fouten te maken. Door de Heilige Geest kunnen we beter zien, horen, en onthouden wat we moeten onthouden. Hij maakt ons gelukkig.

Ik bid dat de belofte van de Heer ook voor ons zal uitkomen, en dat de Heilige Geest altijd bij ons zal zijn, en dat Hij ons zal helpen om beter te leven en de waarheid te kennen (zie Leer en Verbonden 121:46). □

(Aangepast overgenomen uit 'De gave van de Heilige Geest', De Ster, juli 1989.)

FOTOGRAFIE: JED CLARK

**De Heilige Geest is een Trooster.
Hij kan 24 uur per dag bij ons zijn.**

Jezus heeft zijn kerk georganiseerd

Laurel Rohlfing

Ik ben een van de twaalf bijzondere getuigen van Jezus Christus. Petrus, Jakobus en Johannes droegen mijn ambt in Jezus' tijd. Broeders die tegenwoordig dit ambt dragen zijn onder anderen Howard W. Hunter, Boyd K. Packer en Marvin J. Ashton (zie LV 107:23).

Ik ben _____.

Ideën voor de participatieperiode

1. *Bespreek waarom roepingen in de kerk nu anders zijn dan in Jezus' tijd: reizen, Schriften, problemen enzovoorts.*
2. *Nodig verschillende mensen met een priesterschapsfunctie uit om met de kinderen over hun taken te praten: hoe ze geroepen zijn, bijzondere ervaringen.*
3. *Vergelijk de kerk met een volmaakt lichaam (zie 1 Korintiërs 12:12-27). Zorg dat de kinderen begrijpen wat er zou gebeuren als een lichaam geen ogen, handen of voeten had, of als een wijk geen bisschop, jeugdwerkpresident, huisbezoeksters enzovoorts had. Wees voorzichtig met kinderen met handicaps.*
4. *Schrijf alle roepingen in de kerk op die de kinderen kunnen bedenken, en de taken die erbij horen. Denk ook aan leiders van de hulporganisaties, en leerkrachten, zendelingen enzovoorts.*

Wij geloven in dezelfde organisatie die in de vroegchristelijke Kerk voorkwam, namelijk: apostelen, profeten, herders, leraars, evangelisten enzovoorts (zesde geloofsartikel).

Wat zou er gebeuren als je op zondag in de kerk kwam en er was niemand? Niemand om het jeugdwerk te leiden en niemand om je met de liedjes te helpen? En niemand om je les te geven? En als er tijdens de avondmaalsdienst geen leden van de bisschop op het podium zaten, niemand het avondmaal zegende en ronddiende, en niemand een toespraak hield? Zonder mensen die wat deden, zou alles stilvalen en zouden maar weinig mensen iets leren over Jezus en onze Hemelse Vader.

Jezus heeft zijn kerk georganiseerd zodat we belangrijke verordeningen kunnen ontvangen en kunnen leren om volgens het evangelie te leven; Hij vraagt de mensen om Hem te helpen. Met het gezag dat de kerkleiders dragen, roepen zij mensen om in de kerk te werken.

De vroegchristelijke kerk, of de kerk die Jezus organiseerde toen Hij op aarde leefde, had apostelen, profeten, herders, leraars en evangelisten om de mensen te leiden en te dienen (zie Efeziërs 4:11). Tegenwoordig is de kerk op dezelfde manier georganiseerd. Sommige functies heten nu anders dan vroeger, maar de taken zijn hetzelfde gebleven. Bijvoorbeeld, een herder kan vergeleken worden met een bisschop of een ringpresident, en een evangelist met een patriarch. Een manier om te kijken of een kerk waar is, is die te vergelijken met de kerk die Jezus heeft georganiseerd.

Instructies

Lees de beschrijvingen die iets zeggen over de taken van de verschillende priesterschapsfuncties in de kerk. Kies het goede antwoord uit de lijst aan het einde van de bladzijde, en vul de lege ruimtes in.

patriarch
apostel

diaken
herder

priester
profeet

leraar

Ik presideer een wijk of een ring en ben daar verantwoordelijk voor. Tegenwoordig word ik bisschop of ringpresident genoemd.

In Jezus' tijd werd ik _____ genoemd.

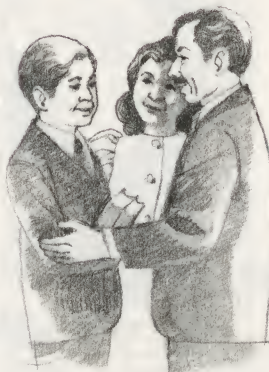
Ik ben aangesteld om over de kerk te waken en te waarschuwen, te onderwijzen en allen uit te nodigen tot Christus te komen (zie LV 84:111; 20:58-59).

Ik ben _____.

Het is mijn taak om te onderwijzen, te dopen en het avondmaal te bedienen, en alle leden thuis te bezoeken (zie LV 20:46-49).

Ik ben _____.

Ik ben aangesteld om altijd over de leden van de kerk te waken, hen te sterken, en erop toe te zien dat alle leden hun plicht doen (zie LV 20:53-56).

Ik ben _____.

Ik ben de enige die openbaring voor de hele kerk kan ontvangen (zie LV 43:2-3).

Ik ben _____.

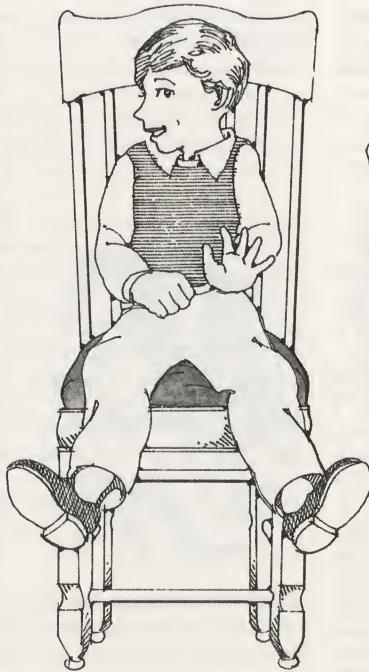
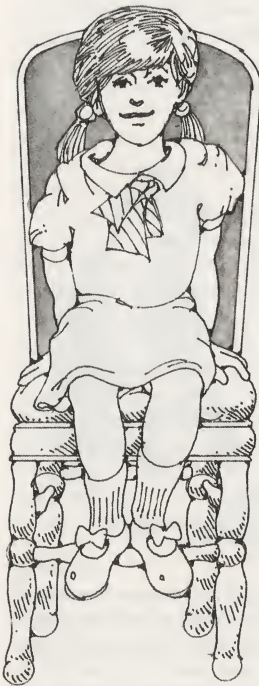
Het is mijn taak en voorrecht om de mensen in de kerk een zegen te geven. Meestal is er in elke ring een man zoals ik. In Jezus' tijd werd ik evangelist genoemd.

Ik ben _____.

Lisa Dahlgren

GEEN

'Want gij waart dwalende als schapen, maar thans hebt gij u bekeerd tot de herder en hoeder van uw zielen (1 Petrus 2:25).

ILLUSTRATOR: MIRE EAGLE

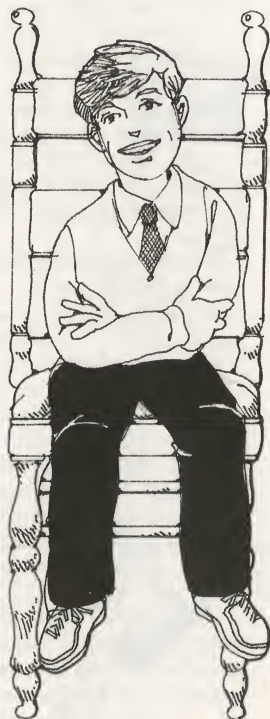
LEGE STOELN

Coen en Harry keken hoe zuster Leeman hun jeugdwerkles onderbrak om een lege stoel tussen hen in te zetten.

'Bij president Benson thuis hebben ze een gezegde over stoelen. Hebben jullie er weleens van gehoord?' vroeg ze en keek naar de onbezette plaats. Toen niemand zijn hand opstak, gaf ze het

antwoord zelf: "'Geen lege stoelen!,, Wat zou president Benson daarmee bedoelen?'

Toen er nog steeds niemand wat zei, hield zuster Leeman een plaat omhoog van Jezus met een lam in zijn armen. 'Zou het iets te maken kunnen hebben met onze les over Jezus en zijn verloren schaap?' vroeg ze glimlachend.

Een beetje onzeker stak Carla haar hand op. 'Is die stoel iemand kwijt, zoals Jezus een schaap kwijt was?'

Zuster Leeman knikte. 'Heel goed, Carla. Net zoals Jezus zijn verloren schaap terugbracht, moeten wij onze vriendjes en vriendinnetjes vinden, die eigenlijk hier op het jeugdwerk moeten zijn, en ze terugbrengen naar hun lege stoel.' Ze legde haar hand op de stoel die tussen Coen en Harry stond en vroeg: 'Wie missen we in onze klas? Wie moet er terugkomen en op deze stoel gaan zitten?'

Alle kinderen keken elkaar aan en mompelden één naam: 'Paul.' Ze durfden niet te roepen. Ze vonden het moeilijk om over Paul te praten want zijn moeder was twee maanden geleden gestorven.

Paul had het altijd heerlijk gevonden op het

jeugdwerk, vooral als er gezongen werd, maar nu hadden ze hem bijna drie maanden niet gezien. De lege stoel in de klas zag er ineens heel eenzaam uit. Paul was niet op zijn plaats en de andere kinderen misten hem.

'Wat kunnen we eraan doen?' vroeg Harry.

'Wel,' zei zuster Leeman, 'onze les gaat verder over Paul. We gaan er samen over praten wat we voor hem kunnen doen, en dan gaan we bidden om hulp.'

De kinderen hadden allerlei ideeën: 'We vragen hem om mee te doen met voetballen!' 'Kunnen we hem niet uitnodigen voor de talentenshow van het jeugdwerk?' 'Hij is toch haast jarig? Zullen we een verrassing verzinnen?'

Zuster Leeman keek op de lijst. 'Ja, jullie hebben

gelijk. Zijn verjaardag is aanstaande zaterdag.'

Jantien sprong van haar stoel op en zei opgewonden: 'Kunnen we niet allemaal met een ballon naar zijn huis gaan om voor hem te zingen?'

Harry en Coen trokken een lang gezicht. 'Die ballonnen da's een goed idee, maar moeten we nou echt zingen?'

Zuster Leeman moest lachen. 'Ja, hoor, natuurlijk moeten jullie zingen.' Ze knikte Jantien toe en zei: 'Dat is een heel goed idee.' En voor de hele klas voegde ze eraan toe: 'En als we er toch zijn, geloof ik vast dat Paul het leuk zal vinden om een uitnodiging te krijgen voor onze activiteit. Laten we zaterdagochtend om tien uur bij mijn huis bij elkaar komen.'

Toen iedereen met het plan instemde, keek zuster Leeman opnieuw naar de lege stoel. 'Voor we sluiten met een gebed, wil ik jullie eraan herinneren om deze week ook thuis voor Paul te bidden.'

Op zaterdagochtend waren de kinderen op tijd bij zuster Leeman, waarna ze op weg gingen naar Pauls huis. Toen ze er haast waren, zei zuster Leeman: 'Kinderen, denk aan onze talentenactiviteit.' Ze keek Coen aan en vroeg of hij Paul voor de activiteit wilde uitnodigen. 'En de anderen moeten Paul laten merken dat ze hem er heel graag bij willen hebben,' voegde zij eraan toe.

De ballonnen dansten vrolijk met de kinderen mee toen ze het pad op liepen. Alleen Coen treuzelde – hij wist niet goed hoe hij Paul moest uitnodigen.

Toen Paul de deur opendeed, schoot er een hond naar buiten. 'Kijk eens wie er zijn, Pap!' riep hij verbaasd. 'Het zijn zuster Leeman en m'n hele jeugd-werkklas!'

'Lang zal die leven,' zongen ze, 'lang zal die leven ...'

'*Oeoeoeoehhh!*' Een vreemde stem begon mee te doen, eerst alleen opgemerkt door zuster Leeman.

'Lang zal die leven in de gloria!'

Oeoeoeoehhh!

Nu hoorde iedereen hoe Pauls hond, Bello, 'meezong'. Hij zat bij de deur met zijn neus in de lucht en huilde er lustig op los.

'*Oeoeoeoehhh!*' Met een langgerekt geluid maakte hij een eind aan het lied, schonk hun een brede hondenlach en bleef met zijn kop schuin opzij kijken hoe de kinderen en zuster Leeman om hem lachten.

'Hé, Paul, Bello zingt ook graag,' riep Harry.

'Nou en of,' zei Paul, die zijn hond een knuffel

gaf. 'Hij houdt evenveel van muziek als ik.'

Coen zag zijn kans schoon. 'Zing je dan mee als we de talentenshow doen?'

De kinderen hielden op met lachen om Bello en keken nu vol verwachting naar Paul.

'Pap, mag het?'

Pauls vader bleef heel stil. Hij keek alleen naar de grond. Hun hele plan had op dat moment in duigen kunnen vallen als Harry op dat moment niet opnieuw in de lach was geschoten. 'Hé, Paul, mag Bello met ons meezingen voor de show. Zou die 't doen, denk je?'

Bello vond 't een prachtidee! Hij legde zijn kop in zijn nek en gaf zijn mooiste '*Oeoeoeoehhh!*'

Pauls vader keek eens om zich heen naar de blijgezichten van zijn zoon en zijn jeugdwerk vrienden, die weer een lachbui kregen. 'Ja, hoor,' zei hij zachtjes. 'En misschien kom ik ook wel.'

De volgende paar weken oefenden Paul, Bello en de rest van de klas bij zuster Leeman thuis. Omdat Bello sommige noten mooier vond dan andere, speelde zuster Leeman alle liedjes door totdat ze er een vond die hem het meeste aansprak.

Op de avond van de talentenshow zat de recreatiezaal vol familie en vrienden. Na het openingsgebed kondigde de bisschop aan: 'En nu krijgen we een heel bijzonder nummer om de show te beginnen: de klas hielden A van zuster Leeman begeleidt Bello, de zingende hond!'

Paul en zijn klasgenoten brachten Bello het podium op. Zuster Leeman, die onderaan het trapje was gebleven, fluisterde hen toe: 'Kijk eens de zaal in en zeg eens wat jullie zien.'

De kinderen lieten hun blik gaan over de volle zaal. Paul zwaaide naar zijn vader die achterin zat, samen met zuster Leemans familie.

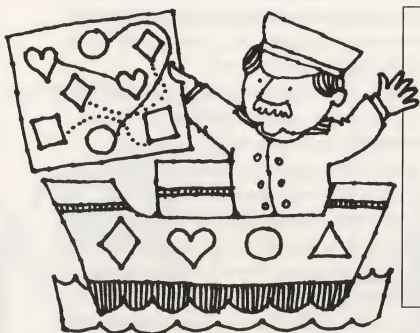
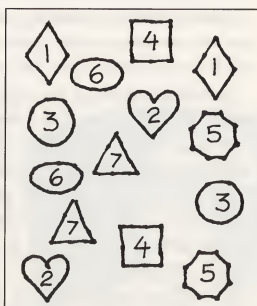
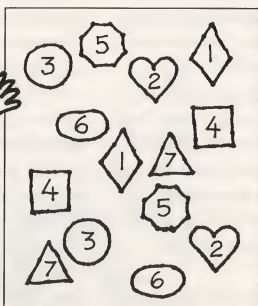
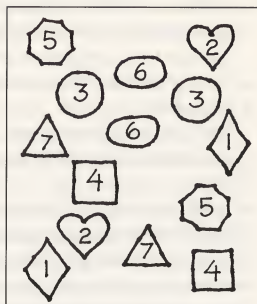
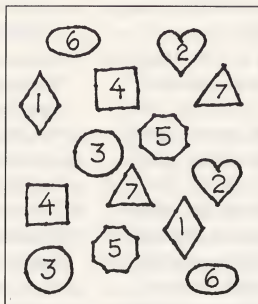
'Helemaal geen lege stoelen!' fluisterde een opgewonden Carla tegen zuster Leeman. 'Niet in de zaal – en ook niet meer in onze klas!'

'Zo is het!' Zuster Leeman keek hen stralend aan en aaide Bello over zijn kop, zodat zijn staart van de weeromstuit hoorbaar op het podium sloeg. 'Zo, en nu gaan we zingen!'

De stemmen van de kinderen – en ook Bello's stem – schalden door de zaal. Iedereen moest lachen om het muzikale huilen van de hond. Iedereen – ook de kinderen en Bello – had een fijne tijd. En wat het allerfijnste was: er waren geen lege stoelen. □

Ga er omheen

Twee spelers nemen elk een verschillende kleur potlood en trekken een lijn tussen de voorwerpen die bij elkaar horen. De speler die door een bestaande lijn heen moet, heeft verloren.

Vrouwen in het Oude Testament

Janet Peterson

Welke naam past bij welke beschrijving?

a. Abigaïl	_____	1. Deze vrouw heette eerst Sarai (zie Genesis 17:15).
b. Eva	_____	2. Moeder van Samuël, stond hem af aan de Heer (zie 1 Samuël 1:20, 25-28).
c. Sara	_____	3. Zuster van Mozes (zie Numeri 26:59).
d. Ruth	_____	4. Moeder van Ezau en Jakob (zie Genesis 25:20-26).
e. Hanna	_____	5. Eerste vrouw op aarde (zie Genesis 3:20).
f. Mirjam	_____	6. Weerhield David ervan om Nabal te doden, werd later Davids vrouw (zie 1 Samuël 25:23-25, 32-33, 39).
g. Naomi	_____	7. Jakob werkte veertien jaar om haar te mogen trouwen (zie Genesis 29:20-30).
h. Rachel	_____	8. Ruths schoonmoeder (zie Ruth 1:22).
i. Delila	_____	9. Trouwe en liefdevolle Moabitische vrouw die de familie van haar man volgde (zie Ruth 1:3-16).
j. Rebekka	_____	10. Ontdekte Samsons geheim en verraadde hem (zie Richteren 16:6, 17-19).

Vrouwen in het Oude Testament: 1-c, 2-e, 3-f, 4-f, 5-b, 6-a, 7-h, 8-g, 9-d, 10-i.

Antwoorden Veel plezier!

DE HEER LEIDT DE JAREDIETEN NAAR EEN BELOOFD LAND

ILLUSTRATOR: ROBERT BARRETT

De Jaredieten woonden in tenten bij de zee. De broeder van Jared vergat om te bidden. De Heer kwam bij hem en zei dat hij zich moest bekeren. (Ether 2:14)

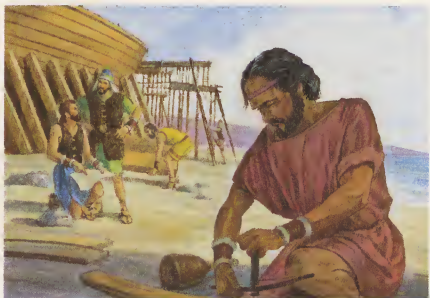
De broeder van Jared bekeerde zich en bad. De Heer zei: 'Ik zal u (. . .) vergeven, maar gij moet niet meer zondigen.' (Ether 2:15)

De Heer gebod de broeder van Jared boten te bouwen en zijn volk mee te nemen naar het beloofde land. (Ether 2:16)

De Heer vertelde de broeder van Jared hoe hij de boten moest bouwen. (Ether 2:16-17)

De boten konden goed drijven. Er kon geen water naar binnen komen. (Ether 2:17)

De broeder van Jared vroeg zich af hoe de mensen in de boten frisse lucht zouden krijgen. Hij vroeg de Heer wat hij moest doen. (Ether 2:18-19)

De Heer zei dat hij in de boven- en onderkant van elke boot een gat moest maken. Het gat kon geopend worden om lucht binnen te laten. (Ether 2:20)

De broeder van Jared zei de Heer dat de boten van binnen donker waren. De Heer zei dat hij een manier moest bedenken om licht in de boten te hebben. (Ether 2:22)

De Heer zei dat er geen ramen in de boten gemaakt mochten worden; die zouden kapot gaan. Ze mochten ook geen vuur meenemen. (Ether 2:23)

De broeder van Jared beklom een berg en smolt voor elk van de acht boten twee glasachtige stenen uit een rots. In totaal maakte hij zestien stenen. (Ether 3:1)

De broeder van Jared nam de zestien stenen mee de berg op. Toen bad hij tot de Heer. (Ether 3:1)

De broeder van Jared vroeg de Heer om de stenen aan te raken zodat ze licht zouden geven in de boten. (Ether 3:4)

De Heer stak zijn hand uit en raakte elke steen met zijn vinger aan. (Ether 3:6)

Omdat de broeder van Jared groot geloof had, zag hij de vinger van de Heer. Die zag eruit als de vinger van een mens. (Ether 3:6)

Toen liet de Heer zichzelf zien aan de broeder van Jared. (Ether 3:9-13)

Hij zei: 'Zie, ik ben Jezus Christus.' Jezus zei toen dat iedereen die in Hem geloofde het eeuwige leven zou hebben. (Ether 3:14)

Jezus onderwees de broeder van Jared veel dingen. Jezus zei dat hij moest opschrijven wat hij had gezien en gehoord. (Ether 3:25-27)

De broeder van Jared nam de stenen mee de berg af. Hij legde in elk uiteinde van elke boot een steen. Ze verlichtten de boten van binnen. (Ether 6:2-3)

De Jaredieten gingen met hun dieren en voedsel de boten in. De Heer liet een harde wind blazen, die de boten naar het beloofde land dreef. (Ether 6:4-5)

De Heer beschermde ze op de ruwe zee. Ze dankten de Heer en zongen dag en nacht lofzangen voor Hem. (Ether 6:6-10)

Na 344 dagen op het water bereikten de boten de kust van het beloofde land. (Ether 6:11-12)

Toen de Jaredieten uit de boten kwamen, knielden ze voor de Heer en huilden van vreugde. (Ether 6:12)

De Jaredieten bouwden huizen en bewerkten de grond. Ze leerden hun kinderen om naar de Heer te luisteren en zijn woorden te gehoorzamen. (Ether 6:13, 16-18)

lekkere hapjes die er ook nog heel goed uitzagen.

De toneelgroep verraste ons met leuke toneelstukjes rond het thema 'Kinderen des lichts'. De zaal

gierde een aantal malen om de originele vondsten. Vooral de 'advertenties' om de Schriften te bestuderen deden het goed. Het leek de TV wel.

Na het slotgedicht mocht het lekkers eindelijk verorberd worden en dat kostte niet zoveel moeite.

Na de geslaagde avond brak voor vele meisjes veel

te gauw het moeilijkste moment aan: afscheid nemen van de vriendinnen . . . tot de topdag, de bijenkorfdag of voor een nog langere tijd. ■

Ik hou van mijn land

Dennis en Marleen Wilson-Bray

Op zaterdag 3 november 1990 had het jeugdwerk van het District Antwerpen zijn tweede jaarlijkse activiteit met als thema 'Ik hou van mijn land'.

Het doel was om onze kinderen de waarde te leren kennen van hun vaderland.

De kinderen brachten een keur aan zelfgemaakte werkjes mee (collages, tekeningen, schilderijen, gedichten, verhaaltjes,

beeldhouwwerkjes enzovoort). Alles natuurlijk in het kader van ons land België. Shirley Vandekerckhove uit de Gemeente Kortrijk won de eerste prijs met haar originele gedichtje en beeldje van het Brusselse 'Manneken Pis'.

Voor de activiteit werd de grote groep (ongeveer 90 kinderen) ingedeeld in 6 kleinere groepjes die onder leiding van enkele volwassenen op ontdekkingsstocht door ons landje

gingen. Er waren 6 klaslokalen ingericht, elk stelde een stad voor waarin men iets kon leren wat karakteristiek was voor die stad. De steden waren: Gent met de Gentse feesten, Antwerpen met de legende van het ontstaan van de naam Antwerpen, Brugge met het maken van kantwerk, Luik met het snoepen van Luikse wafels, Brussel met de geschiedenis van het koningshuis, en ten slotte

konden de kinderen de rotsen van de Ardennen bewonderen en zich de speleologie eigen maken. Het was een leuke middag zowel voor de kinderen als voor de volwassenen.

Mede dankzij de inspiratie en liefde van Kathleen Chimkovitch, die zich al jaren inzet voor het Vlaamse jeugdwerk, was het een geslaagde activiteit. ■

Enkele kinderen tonen hun werkjes.

Hoe je niet-klinische depressiviteit kunt overwinnen

Tijdens vlagen van depressiviteit heb ik een formule verzonnen waar ik steun aan heb. Ik concentreer mij op drie terreinen:

LICHAMELIJK:

- Eet verstandig.
- Neem regelmatig lichaamsbeweging.
- Zorg voor voldoende rust
- Leer je te ontspannen.

VERSTANDELIJK/EMOTIONEEL:

- Vermijd overbelasting.
- Heb een lied, een positieve gedachte of een tekst bij de hand waarmee je negatieve gedachten kunt verjagen.
- Zorg voor een positief zelfbeeld. Maak een lijst van je goede kwaliteiten en hang die goed zichtbaar op,

zodat je er steeds aan herinnerd wordt dat je 'een kind van God bent'.

- Zorg ervoor iemand te hebben met wie je goed kunt praten.

GEESTELIJK:

- Bid dikwijls en ernstig.
- Studeer iedere dag in de Schriften. Ik heb bepaalde passages onderstreept die mij helpen wanneer ik me down voel. Als zo'n bui me weer overvalt, zoek ik die passages op.

Bijvoorbeeld: 'Wees geduldig in bezoeken, want gij zult er vele hebben; maar verdraag ze, want zie, Ik ben met u, zelfs tot aan het einde uwer dagen.' (Leer en Verbonden 24:8.)

Wij deden het zo:

Denk minder na over je zelf

Wanneer ik voel dat er een depressieve bui aankomt, heb ik kennelijk teveel over mezelf nagedacht. Ik kan daar verandering in brengen door te luisteren naar goede muziek, naar buiten te gaan en te genieten van de zon of bijzondere foto's en andere memento's van mijn kinderen te bekijken – allemaal zaken die mij eraan herinneren hoe gezegend ik ben.

Leef in het heden

• Leef in het heden. Alsmaar stilstaan bij het verleden, en in het bijzonder bij begane fouten, ver-

vormt ons denken en voert tot depressiviteit.

- Schrijf je zegeningen op. Dat zal je eraan herinneren dat je zeer waardevol bent voor je Hemelse Vader.
- Praat met anderen – je zult merken dat je niet alleenstaat.

Hang een tekst op

Dit is de tekst die wij op het seminarie hebben bestudeerd: 'En gij kunt nu niet alle dingen verdragen; niettemin, weest goedsmoeds, want Ik zal u voortleiden. Het koninkrijk is het uwe, en de zegeningen er van zijn de uwe, en de rijkdommen der eeuwigheid zijn de uwe.' (Leer en Verbonden

78:18.)

Hang die tekst ergens op waar je hem iedere dag kunt zien.

Ga koekjes bakken

Ik heb menigmaal een trommeltje zelfgebakken koekjes bij burens of anderen gebracht die volgens mij wat aandacht en opvrolijkning nodig hadden. Ik plak ook altijd een smile-sticker op het deksel. Ik vrolijk tegelijkertijd mezelf op, zodat het voor ons allebei een blijde dag is.

Het belangrijkste is gebed

Gebed is absoluut het belangrijkste – ook al is

het juist op dat moment moeilijk. Doe daarnaast iets voor anderen: nodig de zendelingen uit voor een maaltijd, schrijf een brief aan iemand die eenzaam is, maak iets leuk voor een kind. En ten slotte: druk je dankbaarheid uit voor het herstelde evangelie en voor het zoenoffer van Jezus Christus.

Ga de oorzaak na

Leer begrijpen wat de aanleiding is tot je depressiviteit. Zorg voor meer nachtrust en lees iets opbouwends; bekijk een komisch programma of doe zelf mee aan een grappige activiteit.

Ik heb 's winters vaak last van depressiviteit

*Weest daarom
goedsmoeds, en
vrees niet, want
Ik, de Here, ben
met u, en zal u
terzijde staan; . . .
(LV 68:6)*

- Voor voldoende rust zorgen.
- Regelmatig eten – een lage bloedsuikerspiegel kan depressiviteit in de hand werken.

Voel je niet schuldig

- Voel je niet schuldig dat je neerslachtig bent. Besef echter wel dat je ervoor kiest je zo te voelen en neem het vastberaden besluit er iets aan te doen.
 - Dien je medemens.
- Dat voert tot dankbaarheid, nederigheid, naastenliefde en zelfrespect.

Verdiep je in de Schriften

- Verdiep je in de Schriften.
- Doe vrijwilligerswerk in een bejaardentehuis of word lid van een organisatie die de medemens dient.
- Als je depressiviteit voortvloeit uit zonde, ga dan praten met je bisschop, zodat er een bekeeringsproces kan worden

door het lange binnenzitten. Zorg, om dat tegen te gaan, voor een schijnwerper en monteer die op de plaats waar je van plan bent enkele uren bezig te zijn. Als je een paar keer in de week in dat licht werkt, moet je na twee weken een duidelijke verbetering in je stemming merken.

Houd je aan het 6-puntsprogramma

Bijna 15 jaar geleden las ik een artikel over een 6-puntsprogramma dat mij sindsdien altijd heeft geholpen. Je moest het volgende dagelijks doen:

- Lichaamsbeweging nemen.
- Iets prettig doen.
- Gezellig contact hebben met iemand anders dan de mensen met wie je iedere dag omgaat.
- Een poosje alleen zijn.

uitgewerkt. Bevrijd jezelf – 'de mensen zijn, opdat zij vreugde mogen hebben.'

Leer omgaan met beproeving

Na twee maanden van intense depressiviteit toen ik een zontje had verloren ten gevolge van een miskraam, kwam ik eindelijk tot het inzicht dat Vader in de hemel stellig niet wil dat wij ongelukkig zijn en dat Hij ons geen beproevingen geeft die wij niet aankunnen. Ik redeneerde dat als mijn Hemelse Vader mij sterk genoeg vindt om deze ervaring te ondergaan, ik Hem dan moet laten zien dat het inderdaad zo is.

Als je het erg moeilijk hebt, bedenk dan dat Satan als enige voordeel haalt uit onze negatieve gevoelens.

Stel jezelf doelen

- Stel doelen. Iets

*Zeer geliefde
broeders, laten wij
daarom blijmoedig
alles doen, wat in
ons vermogen ligt,
en dan mogen wij
onbewogen staan
met de volste
verzekering, de
zaligheid Gods en
de openbaarmaking
van Zijn arm te
zullen zien.
(LV 123:17)*

hebben om naar te streven, kan er flink aan bijdragen de verveling te overwinnen die vaak aan de wortel ligt van depressiviteit.

- Vergelijk jezelf niet met anderen.
- Bedenk vooral dat de Heer van je houdt, grote belangstelling heeft voor je welzijn en klaarstaat om je te helpen.

Bedenk dat de Heiland van je houdt

- Houd jezelf steeds voor dat de Heiland van je houdt. Ga desnoods ieder uur op je knieën om de negatieve gevoelens te bestrijden.
- Vereenvoudig je leven zoveel mogelijk; zorg voor minder verplichtingen.
- Opbouwende muziek en literatuur kunnen je stemming positief beïnvloeden.

In vier stappen leren niet- klinische depressiviteit te overwinnen:

- 1. Denk minder na over jezelf; dien anderen, zorg voor activiteiten.**
- 2. Bid vaak en ernstig; studeer iedere dag in de Schriften.**
- 3. Maak een lijst van je goede kwaliteiten en je zegeningen; bedenk hoeveel je waard bent als kind van God.**
- 4. Zorg voor dagelijkse lichaamsbeweging, voldoende rust en een goed voedingspatroon.**

Mededelingen en beleid

Zustershulpvereniging

[Wat het huisbezoek betreft, moet de ZHV-presidente van de wijk] naar behoefte maar in ieder geval één keer in het jaar samen met de bisschop onder gebed de omstandigheden van de zusters in de wijk in ogenschouw nemen en bepalen wat voor contact voor ieder van hen het beste zou zijn. Regelmatig bezoek heeft de voorkeur, maar wanneer dat niet mogelijk is, kunnen ook andere contacten overwogen worden, zoals schriftelijk of telefonisch contact. Met pasgedoopten, minder actieven en zusters met bijzondere behoeften moet wellicht vaker contact worden gezocht dan met de meer actieve zusters en hen die volledig aan het programma van de kerke deelnemen.

(ZHV-handboek, blz. 19.)

BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY

BYU Educational week

Bent u ten minste 18 jaar en wilt u dolgraag eens aan de Brigham Young University, gevestigd in Provo (Utah), studeren?

Dat kan van 19 t/m 23 augustus 1991 tijdens de *BYU Educational Week*.

U kunt in die week van alles studeren: *Art – Cooking – Dance – Family – Leadership – Marriage – Music – Philosophy – Self Improvement – Religion – Stress Management en nog veel meer.*

Deze studieweek kost maar 25 dollar. U moet daar natuurlijk wel uw reis- en verblijfskosten bij optellen.

Als u meer wilt weten over deze studieweek, kunt u vóór 1 maart 1991 contact opnemen met Herma Friederichs (tel. 010-4511570) of Siegried van der Put (070-3630617).

Nieuwe leiders

Ring Apeldoorn

Jonge-mannenpresident

Gerrit Gerrits

Opvolger van Marten Mulder
Van beroep verkoopmedewerker
Getrouwd met José Lubberink

Zijn raadgevers zijn Egge de Jonge en Erwin Mathijssen

Gemeente Alkmaar

Gemeentepresident

Nico Kroese

Opvolger van Henk Dubbeld
Van beroep werkvoorbereider-calculator
Getrouwd met Mildred Headley

Zijn raadgever is Willem Swart sr.

De zendelingenpagina's

Bep van Wijk

In december 1989 besloot ik op zending te gaan en heb ik direct het zendingsformulier ingevuld. Op dat formulier kwam de vraag voor naar welke soort zending mijn voorkeur uitging. Die voorkeur had ik wel degelijk: ik wilde graag nog een tempelzending vervullen. En als het even kon in de Frankfurt-tempel.

Toen werd het wachten geblazen. Op een mooie dag kwam de brief, waar ik zo naar uit had gekeken, dan eindelijk. En ja hoor, ik mocht een tempelzending vervullen en nog wel in de Frankfurt-tempel! Ik moest mij op 22 mei van dit jaar in Friedrichsdorf melden.

President Jan Jansma van de Gemeente Leeuwarden heeft mij weggebracht. Om vijf uur 's ochtends stond hij voor de deur. We hadden een goe-

de reis en waren op tijd bij de tempel.

Het was geweldig om weer thuis te komen. Ja, dat gevoel had ik echt: achter de balie zat broeder Trejo, verderop stond broeder Birsfelder die ik nog van mijn vorige zending kende. En er waren nog meer bekenden, zoals broeder Mollemans, zuster Cuenen, broeder en zuster Kraanen en broeder Den Brouwer.

Om 11 uur had ik een gesprek met president Cannon, waarna ik werd aangesteld als tempelzendinge.

Zo kon ik verder gaan met mijn tempelzending. Wat ik in de Zwitserse tempel had laten liggen, kon ik hier weer opnemen. Want toen ik daar wegging, had ik het gevoel dat ik nog heel wat te leren had. Ik had mezelf beloofd dat als het kon, ik

Zuster Bep van Wijk (rechts) en zuster Tiny Janssen.

weer op zending zou gaan. Misschien dat ik daarom dan ook dubbel geniet van het in de tempel zijn. En als er een Nederlandse tempelweek is, zie ik zoveel lieve mensen terug!

We gaan op zondag naar de kerk in Niederwöllstadt. De wijk waartoe wij behoren begint om half negen. Om twaalf uur begint het vergaderblok van een andere wijk, en om half vier weer een. Het kerke-

bouw wordt dus goed gebruikt. De zondagsschool is in twee groepen verdeeld: Duits en Amerikaans. De ZHV is gezamenlijk. Met de avondmaalsdienst is het echt vol! Die wordt in het Duits gehouden en in het Engels vertaald.

Ik hoef u niet te zeggen hoe dankbaar ik ben! Maar wel dat mijn getuigenis met de dag groeit. Hoe kan het ook anders in het huis des Heren. ■

Pieter den Brouwer

Enige jaren geleden las ik een oproep van president Benson, waarin hij een beroep deed op de oudere leden, om hun ervaring in dienst van de Heer te stellen en op zending te gaan.

Nu was deze gedachte al vaker bij me opgekomen. De wil om de Heer te dienen was dus aanwezig. Wat deed ik er eigenlijk verder mee? Als ik dan de Leer en Verbonden opende, kwam ik vaak de tekst tegen: 'Indien gij verlangt hebt om God te dienen, zijt gij tot het werk geroepen' (LV 4:3).

Op 1 oktober 1989 ben ik mijn zending in de Frankfurt-tempel begonnen. De ervaringen, opgedaan in

de tempels in Lingfield en Zollikofen, kwamen nu goed van pas. Ik kan eigenlijk niet precies beschrijven wat het zeggen wil om in het huis van de Heer te mogen dienen.

Laat ik het zo stellen. Als ik terugkijk op mijn leven, dan is dit voor mij een periode van grote blijdschap.

In augustus 1990 was het bijzonder druk. Er kwamen veel leden uit Portugal, Spanje en Italië. De Portugese leden rijden er twee dagen over. De Spaanse leden 30 uur.

In die maand was er zoveel te organiseren dat ik vaak aan het geestelijke niet toekwam, hoe vreemd dit ook moge klinken. Later begreep ik van de tem-

pelpresident, dat je zowel geestelijk als organisatorisch moet groeien. Je moet dit niet los van elkaar zien. Vaak ben je met het een wat meer bezig dan het andere. Je moet leren daarin een balans te vinden.

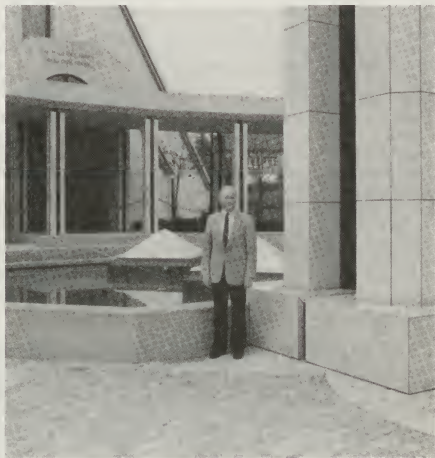
We hebben een periode gehad dat we met tien Nederlandse tempelwerkers waren. Het aantal loopt nu terug naar vijf. Over het algemeen zijn er weinig uit West-Europa. We hebben hier broeders en zusters die al voor de tweede of derde keer op zending zijn, soms zijn ze 75 jaar of ouder. Velen zijn tweetalig, wat echt wel nodig is.

De omgeving is mooi. De deelstaat Hessen bestaat voor 51 procent uit bos. Friedrichsdorf is qua natuur heel mooi gelegen. Het bos ligt op loopafstand, daar zie je nog wilde zwijnen. De Feldberg

(650 m hoog) en de Treisberg (600 m hoog) liggen op 20 kilometer afstand. Deze heuvels liggen midden in het Taunusgebergte en geven een schitterend uitzicht op de omgeving. Ook zijn hier nog versterkingen te vinden uit de Romeinse tijd.

Er wordt door de leden veel familiehistorisch werk gedaan. Dit blijkt onder andere uit het feit dat deze tempel voor namen niet afhankelijk is van Salt Lake City.

In één van mijn zegens werd destijds gezegd, dat ik met veel mensen zou omgaan. Ik wist niet precies wat dit inhield. Ik zie nu meer dan honderd leden per dag. In het weekend vaak tweehonderd. Zegens ontvangen is mooi, maar ze moeten uitgewerkt worden. Ik hoop dat deze zending daartoe bijdraagt. ■

In het zendingsveld

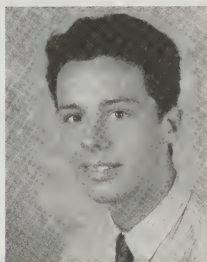
Paula Andriessen – Utah Salt Lake Mission, 7938 South 3500 East, Salt Lake City, Utah 84121, USA **Pieter den Brouwer** – Frankfurt-tempel, Talstrasse 10, 6382 Friedrichsdorf 1, Duitsland **Petra Chardon** – Canada Calgary Mission, 6940 Fisher Road S. E., Suite 122, Calgary, Alberta T2H 0W3, Canada
Jeroen Dekker – Washington Seattle Mission, PO box 3887, Bellevue, Washington 98009, USA **Jan Dijkwel** – Utah Ogden Mission, 7938 South 3500 East, Salt Lake City, Utah 84121, USA **Johanna Dusseljee** – Arizona Phoenix Mission, 6265 North 82 Nd Street, Scottsdale, Arizona 85250, USA **Aldrin Esser** – England Leeds Mission, Technocentre, Station Road, Horsforth, Leeds, Yorkshire, England, LS 18 5 BJ **Rodrigo Fuenzalida** – Zendingsgebied Amsterdam Nederland, Noordse Bosje 16, 1211 BG HILVERSUM, Nederland **Koenraad Gijssel** – Zendingsgebied Antwerpen België, Appelmansstraat 24, B-2000 ANTWERPEN **Raymond Greef** – California Anaheim Mission, 760 North Euclid, suite 213, Anaheim, California 92801, USA **Marco Gunster** – England London South Mission, 484 London Road, Mitcham, Surrey CR4 4ED, England **Devin Hale** – Colorado Denver Mission, 2000 E. Easter Avenue, Suite 303, P.O. box 2674, Littleton, Colorado 80122, USA **Nel de Hoog** – Zendingsgebied Amsterdam Nederland, Noordse Bosje 16, 1211 BG HILVERSUM, Nederland **Dennis Hulleman** – England Manchester Mission, Paul House, Stockport Road, Timperley, Altringham, Cheshire WA15 7UP, England **Johan Jansen** – California Santa Rosa Mission, 2300 County Center Drive, bldg A 129, Santa Rosa, California 95403, USA **E. Janssen** – Frankfurt-tempel, Talstrasse 10, 6382 Friedrichsdorf 1, Duitsland **F. de Juncker** – Frankfurt-tempel, Talstrasse 10, 6382 Friedrichsdorf 1, Duitsland **Jelmer de Jonge** – Mission Suisse de Genève, Chemin William-Barby 8, CH-1292 Chambsy (GE), Zwitserland **Esther de Kock** – England Manchester Mission, Paul House, Stockport Road, Timperley, Altringham, Cheshire WA15 7UP, England **Louky Kramer** – Zendingsgebied Antwerpen België, Appelmansstraat 24, B-2000 ANTWERPEN
Eric Mac Lean – Ohio Columbus Mission, 5025 Arlington Center, Suite 30, P.O. Box 20130, Columbus, Ohio 43220, USA **Eddy Martens** – Mission Dresden Deutschland, Tiergartenstrasse 40, Postschliessfach 256, Dresden O-8020, Bondsrepubliek Duitsland **Ricardo Maxwell** – England London Mission, 64-68 Exhibition Road, Londen SW7 2PA, England **Boris van Monsjou** – Mission Dresden Deutschland, Tiergartenstrasse 40, Postschliessfach 256, Dresden O-8020, Bondsrepubliek Duitsland **Esther Mulder** – Minnesota Minneapolis Mission, 5931 West 96th Street, Bloomington, Minnesota 55438, USA **Joeri Mulder** – Zendingsgebied Antwerpen België, Appelmansstraat 24, B-2000 ANTWERPEN **John Muntinga** – England Bristol Mission, Southfield House, 2 Southfield Road, Westbury on Trym, Bristol BS9 3BH, England **Alexandra Onstein** – England Bristol Mission, Southfield House, 2 Southfield Road, Westbury on Trym, Bristol BS9 3BH, England **Mel Oppermann** – North Carolina Charlotte Mission, 6407 Idlewild, suite 533, Charlotte, North Carolina 28212, USA **Remy van der Put** – Mission Française de Paris, 23, rue du Onze Novembre, 78110 Le Vésinet, Frankrijk **Steven van Rangelrooy** – England London Mission, 64-68 Exhibition Road, Londen SW7 2PA, England **Marijke Rutten** – England London Mission, 64-68 Exhibition Road, Londen SW7 2PA, England **Jos Rutten** – Texas Houston East Mission, 820 South Friendswood Drive, suite 100, Friendswood, Texas 77546, USA **Robert Teske** – England Bristol Mission, Southfield House, 2 Southfield Road, Westbury on Trym, Bristol, BS9 3BH England **Hans Veenstra** – England Leeds Mission, Technocentre, Station Road, Horsforth, Leeds, Yorkshire LS18 5BJ, England **Kenneth Vernes** – Utah Salt Lake Mission, 7938 South 3500 East, Salt Lake City, Utah 84121, USA **Lucas en Adele Vreeken** – p/a Waldstrasse 42, 6365 Rosbach-Rodheim 3, Duitsland **Bep van Wijk** – Frankfurt-tempel, Talstrasse 10, 6382 Friedrichsdorf 1, Duitsland

Als er een adres ontbreekt cq. verkeerd is, neem dan a. u. b. contact op met het Kerkelijk Vertaalbureau, postbus 224, 3430 AE Nieuwegein, Nederland.

Nieuwgeroepen zendingen

Louky Kramer uit de Wijk Arnheim meldde zich op 15 november j. l. bij het opleidingsinstituut in Lingfield, waarna zij doorreisde naar het Zendingsgebied Antwerpen België.

Eric Mac Lean uit de Gemeente Breda meldde zich op 28 november bij het opleidingsinstituut in Provo, waarna hij doorreisde naar het Zendingsgebied Columbus Ohio.

Koenraad Gijssel uit de Gemeente Brugge meldde zich 11 december j. l. bij het Zendingsgebied Antwerpen België.

De vijand op de kansel

W. Herbert Klopfer

'Het maakte diepe indruk op ons dat een man in het door ons zo gehate uniform met zoveel liefde voor ons sprak.'

Bij het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog werd mijn vader geroepen om een zendingsgebied te presideren dat het voormalige Oost-Duitsland besloeg. In diezelfde tijd moest hij in het Duitse leger dienst nemen. Hij leidde het zendingsgebied via zijn twee raadgevers.

Op een zondag voor Kerst voelde hij zich heel eenzaam. Hij was in Denemarken gestationeerd, ver weg van zijn gezin, en hij wilde God aanbidden in een avondmaalsdienst. Hij wist niet of er een gemeente in Esbjerg was, maar hij hoopte er een te vinden. Hij sprak de taal niet, maar gekleed in zijn uniform ging hij de straat op en neuriede een bekende lofzang. Hij hoopte dat hij de aandacht zou trekken van iemand die hem naar de kerk kon brengen.

En ja hoor, toen mijn vader langs een klein meisje liep, vroeg ze in het Deens: 'Mormoon?' Toen mijn vader knikte, nam ze hem mee naar het kerkgebouw.

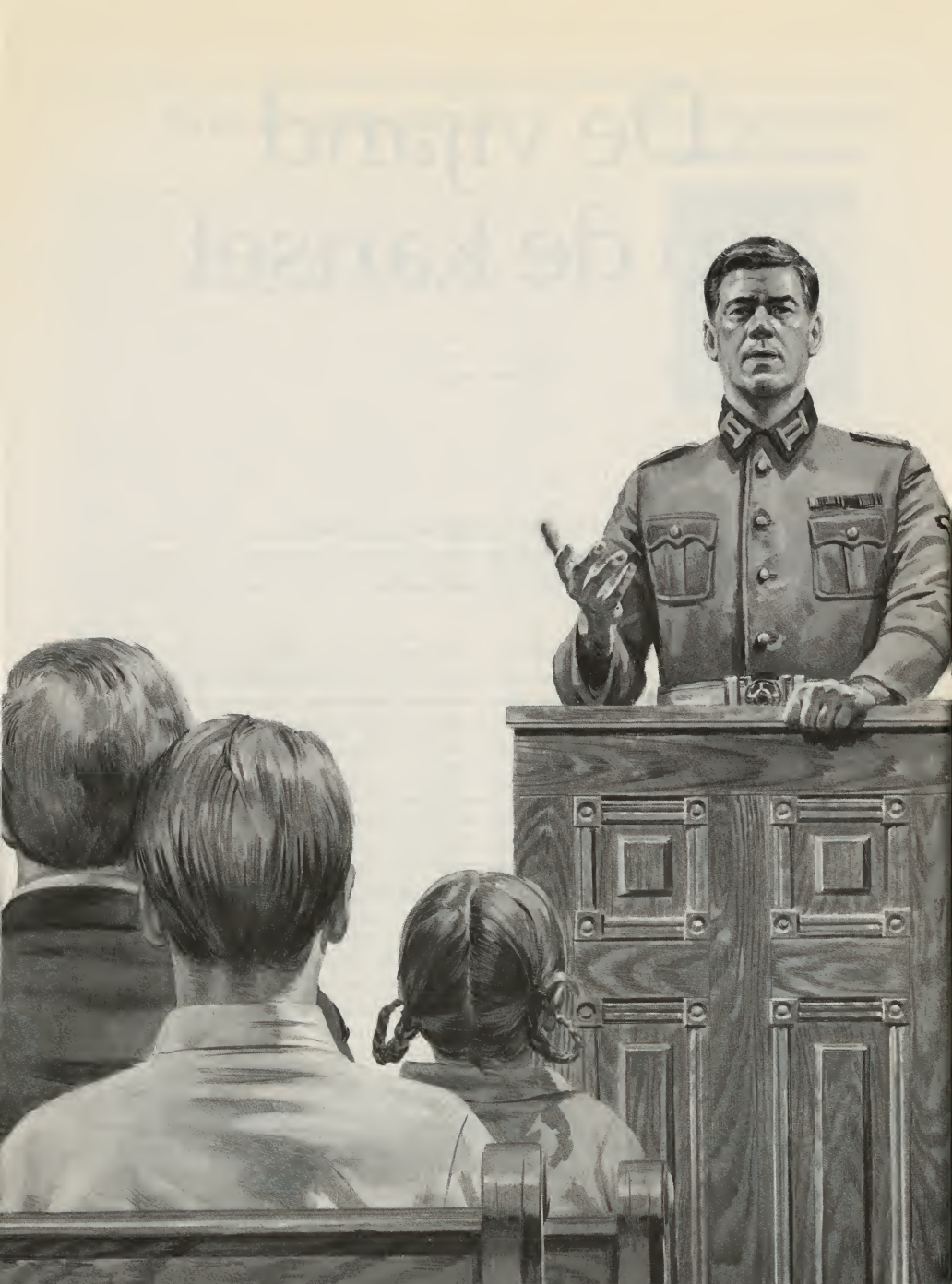
Mijn vader riskeerde zijn leven, want als hij door de nazi's betrappt werd in een kerkdienst van de vijand, zou hij misschien terecht moeten staan voor verraad, waar de doodstraf op stond. Ook nam hij een risico door aan de deur zijn wapenriem af te geven aan de gemeentepresident, een uitnodiging te aanvaarden

om tijdens de avondmaalsdienst een kerstboodschap te geven in een andere vijandelijke taal: Engels.

Een jong Deens meisje dat lid was van die gemeente, beschreef in een brief aan mijn moeder hoe vreemd het was om een vijandelijke soldaat in hun midden te hebben:

Gisteren ging ik naar de kerk. Er was daar een Duitser, uw man. Hoewel veel Denen de Duitsers haten, leerden we van deze man houden. Hij sprak de gemeente in het Engels toe, en William Orum Peterson fungeerde als tolk. Uw man vertelde hoe hij een maand geleden alles verloren had wat hij bezat, en dat het zendingshuis verwoest was. Maar hij was dankbaar dat zijn vrouw en kinderen veilig waren. Toen getuigde hij van de waarheid van het evangelie. Het maakte diepe indruk op ons dat een man in het door ons zo gehate uniform met zoveel liefde voor ons sprak. Hij was blij om onder de heiligen te zijn.

In de jaren '50, toen mijn vader was overleden en ons gezin naar Salt Lake City was verhuisd, ontvingen we nog een brief, dit keer van een vrouw die voor de Genealogical Society van de kerk werkte en wier man mijn vader in de Gemeente Esbjerg had ontmoet. Zij had een brief bijgevoegd die mijn vader vanuit Rusland aan haar man had gestuurd. De brief was gecen-

sureerd door de Duitse militaire autoriteiten. We vroegen ons af hoe de brief ooit was aangekomen, daar die door een Duitse militair in Rusland in het Engels was geschreven aan een man in Denemarken. De brief was gedateerd 17 mei 1944. De inhoud was als volgt:

Geachte broeder Olsen,

Meer dan twee maanden geleden ben ik uit Denemarken vertrokken. Sindsdien heb ik de gruwelen van de oorlog van nabij meegemaakt, maar ben op wonderbaarlijke wijze beschermd tegen verwonding en ziekte. Ik dank de Heer voor zijn vele zegeningen, en zie uit naar de tijd dat ik weer bij de mensen ben van wie ik houd. Tot nu toe zijn mijn vrouw en kinderen ook beschermd tegen de verschrikkingen die aangereicht worden door de vijandelijke oorlogsvliegtuigen die dagelijks overvliegen.

Ik moet veel denken aan u en mijn andere goede vrienden die ik in Esbjerg ontmoet heb, en ik wens u allen het beste voor

de toekomst. Zoudt u allen die ik ken de hartelijke groeten willen doen?

*Hoogachtend,
Herbert Klopfer*

De liefde van mijn vader voor het evangelie en voor de leden van de kerk overschreed landsgrenzen. Hij had die Deense gemeente bezocht en zijn liefde en getuigenis met de leden gedeeld, ondanks de grote risico's die dat met zich meebracht. Tegen het einde van de Tweede Wereldoorlog, toen hij nog als zendingspresident in oorlogstijd fungeerde, stierf hij de honger dood in een krijgsgevangenkamp in een verafgelegen gebied in Rusland. □

W. Herbert Klopfer is president van de Ring Salt Lake City Eagle Gate.

Als gezin de sabbat heiligen

Bij het heiligen van de sabbat is *voorbereiding* een sleutelwoord. Hoewel iemand zonder voorbereiding best een fijne, rustige sabbat kan hebben, zullen veel drukke gezinnen niet de sabbat hebben die de Heer heeft voorgeschreven als ze met hun voorbereiding tot zondagochtend wachten. Sommige dingen moeten ze een paar dagen eerder doen.

Voor de meeste gezinnen met kinderen omvat voorbereiding voor de sabbat het wassen en strijken van de zondagse kleren, twee dezelfde sokken zoeken, schoenen zoeken en poetsen, en een paar teksten opzoeken. Het omvat boodschappen halen en andere noodzakelijke dingen doen voordat het zondag is. En door alles voor de zondag te kopen, bereiden we ons niet alleen op die heilige dag

voor, maar laten we anderen ook niet op zondag werken.

Helaas is het zo dat zonder zorgvuldige coördinatie, de voorbereiding op de sabbat voor het grootste deel op moeder neerkomt. 'Als op zondag m'n huis niet netjes is en de kasten niet gevuld,' zo zuchtte een moeder, 'dan kan ik een fijne, verkwikkende sabbat wel vergeten.'

'Aan de andere kant, als mijn man en ik ons op zaterdag voorbereid hadden op de sabbat die we graag willen, was ik blij dat het zondag was, en ervoer ik die ook als een dag van rust.'

Vorbereiding op de sabbat en als gezin samen zijn, betekent van te voren opruimen en boodschappen doen en, in sommige plaatsen, voor genoeg water zorgen.

Vaders die verantwoordelijkheid nemen voor de voorbereiding op de sabbat in plaats van dat aan hun vrouw over te laten, zullen hun gezin enorm tot zegen zijn. Een vader merkt op: 'Als we ons goed voorbereiden, voordat de dagelijkse dingen de gewenste rust verdringen, dan is er op zondag minder chaos in ons gezin. Daarom hebben mijn vrouw en ik afgesproken om eerder met projecten, klussen en andere zaken op te houden zodat we eerder met onze voorbereiding voor de zondag kunnen beginnen.'

Voor alleenstaande ouders hoeft de voorbereiding op de sabbat niet moeilijker te zijn dan voor echtparen. Het coördineren en delegeren van taken werkt in eenoudergezinnen net zo goed als in tweeoudergezinnen.

Wat alle ouders ook als prettig ervaren is het volgen van de raad van de Heer om ons zondagse voedsel 'met eenvoudigheid des harten' te bereiden (LV 59:13). Sommige gezinnen beperken het werk dat op zondag verricht moet worden tot

een minimum door het eten van tevoren klaar te maken; anderen houden de maaltijd op zondag simpel. De moeder wordt ook ontlast als de vader en de kinderen helpen bij het bereiden, serveren en opruimen.

GEPASTE ACTIVITEITEN

In deze tijd heeft de Heer niet veel regels voor de sabbat gegeven. Op zondag moeten we 'naar het huis des gebeds gaan en [onze] sacramenten opofferen'; zondag is de dag om van [onze] arbeid uit te rusten' (LV 59:9-10).

We moeten allen het besluit nemen om op zondag werkelijk uit te rusten van ons werk en de dagelijkse aardse beslommeringen. Dat houdt in dat we als gezin besluiten om op zondag geen boodschappen te doen en ons niet met commerciële activiteiten bezig te houden – we besluiten om die dag voor de Heer te reserveren.

Ten tijde van Israëls uittocht uit Egypte gaf de Heer de wijze raad om de sabbat te zegenen en te heil-

gen. Hij stelde duidelijk dat we niet alleen zelf niet moesten werken, maar ook de vreemdeling niet moesten laten werken (zie Exodus 20:9-11). Het is duidelijk dat als we op zondag inkopen doen, we anderen laten werken op zondag.

We moeten alleen op zondag werken als dat van ons vereist wordt. Dat geldt ook voor tieners met een baan, die soms denken dat werken op zondag onvermijdelijk is. We moeten onze kinderen afraden om naar werk te zoeken waarbij ze regelmatig op zondag moeten werken.

Natuurlijk zijn sommige diensten altijd nodig, ook op zondag. Als we zulk werk doen, moeten we onze kinderen duidelijk maken waarom we soms op zondag moeten werken. We kunnen ze ook laten zien dat, hoewel we dan niet naar de kerk kunnen, we op die dag de tijd kunnen nemen om als gezin het evangelie te bestuderen. We kunnen persoonlijk en gezinsgebed hebben; en bovenal kunnen we ons erop instellen om ons de hele dag christelijk te gedragen, met anderen over het evangelie te praten, en liefde te geven als we daartoe de kans hebben.

Als wij of onze kinderen moeten uitmaken of een bepaalde activiteit geschikt is voor de zondag, dan

Een gezin kan op veel manieren voor een sabbatsfeer zorgen en ervan genieten, bijvoorbeeld favoriete teksten aan elkaar voorlezen, of samen lofzangen zingen.

FOTOGRAFIE JED CLARK

kunnen we ons het volgende afvragen:

*Eren we de Heer ermee?
Doen we er iets goeds door?
Is het geestelijk opbouwend?
Zou Jezus het goed vinden?*

Door ons hierdoor te laten leiden, kunnen we van de sabbat 'een verlustiging' maken (zie Jesaja 58:13).

ZONDAGSE KLEREN

Zondag is de dag des Heren – de dag dat we de zorgen en besloomingen van de wereld terzijde schuiven om Hem te eren en te aanbidden. We doen dat door ons werk letterlijk opzij te schuiven om de kerkdiensten bij te wonen, en door ons leven op christelijke dingen te richten. Een manier om de wereld terzijde te schuiven is onze doorde-weekse kleren in de kast te laten en onze 'zondagse' kleren aan te doen. Dat is een teken van respect en liefde voor de Heiland.

Voor sommigen zijn hun zondagse kleren de schoonste, netste kleren die ze hebben. Waar het om gaat is dat de kleren netjes en schoon zijn en bijdragen tot een sabbatsfeer; overdreven en opzichtige kleding leidt net zoveel af als vuile of onfatsoenlijke kleding.

Ouders moeten hun kinderen leren dat het in acht nemen van de sabbat niet alleen voor de kerkdiensten geldt, maar voor de hele dag. Soms komen we na de kerk thuis en trekken we kleren aan die we gedurende de week zouden dragen. Natuurlijk hoeven we na de zondagse diensten niet een pak en stropdas te blijven dragen, maar de kleren die we dragen moeten ons helpen om de geest van de diensten vast te houden.

AANBIJDING

Jezus heeft onderwezen dat de sabbat 'om de mens' gemaakt is (Marcus 2:27), om zijn leven te verkrijgen en hem tot zegen te zijn. Hij heeft ook gezegd dat het een dag is 'om van uw arbeid uit te rusten en de Allerhoogste uw toewijding te betonen' (LV 59:10). Als we rusten en aanbidden, hernieuwen we zowel onze geest als ons lichaam. Dit geldt vooral voor de vastenzondag. Samen voor een bepaald doel vasten kan een gezin samenbinden zoals weinig andere dingen dat kunnen. Zelfs jonge kinderen kan het belang van een goede, gebedvolle vasten geleerd worden.

Kleine kinderen kan ook geleerd worden hoe belangrijk het is om tijdens de vergaderingen eerbiedig stil te zitten. Een echtpaar vertelt hoe zij hun kinderen leerden om de zondagse diensten leuk te vinden: 'We stimuleren zelfs onze kleinste kinderen om actief met het zingen mee te doen. We houden samen een zangboek vast - of laten hen dat vasthouden - en wijzen onder het zingen naar de woorden en noten.

'Aanmoediging om aan andere "standaard"-onderdelen van de avondmaalsdienst mee te doen, zoals steunverleningen en onthefingen, en vooral het deelnemen aan het avondmaal, werkt ook goed.

'Tijdens de toespraken fluisteren we de kinderen korte opmerkingen over het onderwerp in.'

Een ander gezin neemt potlood en papier mee naar de avondmaalsdienst. De oudere kinderen maken aantekeningen en schrijven vragen op die ze later willen bespreken.

Een gezin verzamelt zich elke zondagochtend rond een speciaal klaargezette tafel voor een zondagbijeenkomst. 'Mijn man of ik introduceren een thema voor die zondag', vertelt de moeder. 'Bijvoorbeeld, een keer was ons thema het woord van wijsheid. Op tafel stond een schaal met vers fruit, een fles zelf-geweekte tomaten en wat gedroogd graan. Bij andere thema's zingen we liedjes, lezen verhalen en teksten, en wijzen de hele dag door naar dingen die met het thema te maken hebben.

'Als we 's avonds weer rond de tafel gaan zitten, vertellen de kinderen wat ze die dag over het thema geleerd hebben. En ze vinden de zondag zo leuk, dat ze het ideeënbusje steeds volhouden met thema's!'

STUDEREN

Je kunt op veel manieren de Schriften bestuderen. Een gezin kan ervoor kiezen om voorin een standaardwerk te beginnen, of het kan een bepaald onderwerp kiezen, zoals *geloof*, of de *verzoening*, en daarbij teksten uit alle standaardwerken bestuderen.

Voor sommige gezinnen is de zondag de dag dat ieder de Schriften voor zich leest, terwijl ze op wekdagen samen lezen. Anderen gebruiken de zondag om de gezinsavond op maandag voor te bereiden. Anderen hebben liever de gezinsavondles op zondag en de activiteit op maandagavond. Gezinnen die zowel de zondag als de maandagavond samen doorbrengen, melden dat het geestelijk niveau in het gezin gestegen is en hun weerstand tegen de invloeden van de wereld sterker is geworden.

Veel gezinnen lezen gedurende de week 's ochtends samen de Schriften. De kinderen kunnen dan op zondag kiezen uit vele andere gezinsactiviteiten. Ook kunnen ze ervoor kiezen op zondag de Schriften diepgaander te bestuderen.

Naast het bestuderen van het evangelie vinden veel gezinnen het fijn om samen in hun dagboek te schrijven, naar familieleden en zendelingen te schrijven, evangelie-spelletjes te doen, of samen naar verheffende muziek te luisteren.

DIENEN EN VERZORGEN

Bij het plannen van de zondag is het goed om daarbij ook te denken aan dienstbetoon aan anderen. Een gezin heeft zich ten doel gesteld om elke sabbat iets te doen voor een ander.

Buren of leden die ziek zijn of in het ziekenhuis liggen, zullen misschien heel blij zijn met het bezoek van een gezin. Een gezin bracht koekjes naar een verzorgingshuis in de buurt voor mensen die geen familie vlakbij hadden.

President Spencer W. Kimball heeft gezegd dat de sabbat een dag zou kunnen zijn om 'familieleden en vrienden te bezoeken, op huissonderwijs te gaan, aan familiegeschiedenis te werken, een dutje te doen, brieven te schrijven aan zendelingen en militairen of familieleden, de les voor de volgende zondag voor te bereiden, spelletjes met kleine kinderen te doen, met een doel te vasten, verheffende poëzie te schrijven, en vele andere goede dingen te doen.' (*Faith Precedes the Miracle*, Salt Lake City: Deseret Book Company, 1972, blz. 270-71.)

FOTOGRAAF: ELDON K. LINSCHOTEN

Ongeacht de omstandigheden zullen we meer van de zondagse diensten genieten als we ons erop instellen om de sabbat te heiligen. Het is een van de beste manieren om de wapenrusting Gods aan te trekken.

EEN POSITIEVE BENADERING

Bij het stimuleren van de kinderen om de sabbat te heiligen, moeten we positief zijn. In plaats van de kinderen te herinneren aan wat ze *niet* kunnen doen, heeft een gezin een lijst op hun prikbord hangen met activiteiten die ze op die dag *wel* kunnen doen. Altijd als een kind klaagt over wat hij of zij niet kan doen, nemen ze het lijstje door. Hoe eerder we deze beginselen onderwijzen, hoe beter. Voor oudere kinderen kan de aanpassing aan een nieuwe manier om de sabbat door te brengen, wat tijd vergen.

Bovenal geldt dat de zondag een dag moet zijn waarop de kinderen onze liefde voor hen en voor onze Hemelse Vader voelen. We hoeven niet de hele dag voor onze kinderen met activiteiten te vullen. Juist niet, we hebben allemaal even wat stilte en rust nodig om na te denken, plannen te maken en onszelf te hernieuwen.

De sabbat heiligen is een van de beste manieren om de dingen van de wereld terzijde te schuiven en de wapenrusting Gods aan te doen. □

Richard M. Romney

DE T

TORENS VAN CHARTRES

Net als de beide torens van de kathedraal, reikt het streven van deze twee jonge mensen – de enige jonge leden van de kerk in de stad – hemelwaarts.

Ze zijn allebei twaalf, en ze zijn allebei een beetje verlegen – Eugène Danembaye en Katia Zobiri, de enige jonge mensen in de gemeente van Chartres, de Franse stad op het plateau van Beauce ten zuidwesten van Parijs.

De stad waar Eugène en Katia wonen, staat bekend om haar kathedraal, een gotisch meesterwerk met twee torens en prachtige, wereldberoemde, gebrandschilderde ramen. De torens van Chartres zijn van verre te zien over de reusachtige akkers waar de tarwe van Frankrijk grotendeels wordt verbouwd. Iedereen kent de kathedraal; de stad en ook het land staan erom bekend.

Maar Eugène en Katia gaan ergens anders naar de kerk, naar een gebouw dat allerminst beroemd is.

'De mensen zijn verbaasd als ik vertel waar onze gemeente bij elkaar komt,' zegt Katia. 'Het is een fijn, schoon gebouw, maar ze vragen zich af waarom ik daar naar de kerk ga, terwijl er in de stad zo'n prachtige kathedraal is.' Maar als de mensen wat langer met Katia praten, komen zij te weten dat ze graag naar haar eigen kerk gaat.

'We leren er over het evangelie,' zegt ze. 'We leren de waarheid en hoe we van elkaar moeten houden.'

Eugène krijgt ook een reactie wanneer hij vrienden vertelt dat hij naar de kerk gaat.

'De jongens op school hebben geen zin in godsdienst,' vertelt hij. 'Hun kerk heeft ook wel een godsdienstklas, maar zij voelen zich gedwongen om erheen te gaan. Wanneer ik zeg dat ik iedere zondag naar de kerk ga, zijn ze heel verbaasd.'

Vroeger dacht Eugène dat alle kerken hetzelfde waren. Toen kwamen de zendelingen aan de deur, die het gezin in het evangelie begonnen te onderwijzen. Geleidelijk aan ging hij begrijpen dat het evangelie was hersteld en dat de jongemannen daarin een grote rol te spelen hebben. Hij werd gedoopt, en wat later, toen hij oud genoeg was, tot diaken geordend.

‘Nu ben ik de enige Aäronisch-priesterschapsdrager in de hele stad,’ zegt hij. ‘Er zijn Melchizedeks-priesterschapsdragers, en ze helpen mij, maar tijdens de avondmaalsdienst, ben ik het die het avondmaal rondient.’

Net als de torens van de kathedraal die het stadsbeeld bepalen, zijn Eugène en Katia niet identiek. Katia is thuis de oudste van vijf. Eugène heeft één oudere broer die 27 is. Katia is als lid van de kerk opgegroeid. Eugène en zijn moeder zijn bekeerlingen – de enigen in het gezin.

‘Ik hou van lezen, harp spelen, fietsen, dammen, en paardrijden wanneer ik bij mijn grootmoeder op het platteland ben,’ vertelt Katia. ‘Zijn hobby,’ zegt ze, en wijst op Eugène, ‘is eten!’

Eugène blijft rustig onder haar

De kathedraal, die het stadsbeeld van Chartres bepaalt, is beroemd om haar twee ongelijke torens en wereldberoemde gebrandschilderde ramen.

plagerij, want hij weet dat het waar is.

‘Ja, ik ben gek op taart.’

Wat voor taart?

‘Alle soorten die er maar zijn!’

‘Maar eten is niet zijn enige hobby,’ vervolgt Katia, in haar sas met haar eigen grap. ‘Slapen doet ie ook graag.’

Maar Eugène geeft aan dat hij net zo goed houdt van sport, vooral atletiek, volleybal en tennis.

Nog andere verschillen? Eugène vertelt dat hij er geen moeite mee heeft om ‘s zondags op te staan. ‘Ik rol gewoon m’n bed uit.’

Voor Katia is dat niet zo vanzelfsprekend. ‘Soms voel ik me lui, verdrietig of humeurig en dan stribbel ik tegen. Maar ik weet dat naar de kerk gaan een gebod is en ik wil het ook best.’

Ook al zijn ze niet helemaal hetzelfde, net als de twee torens van de kathedraal hebben de twee jonge leden uit Chartres ook een gemeenschappelijke basis.

‘We houden allebei van zingen,’ vertelt Katia. ‘Ik doe het graag omdat het mij een blij gevoel geeft.’

‘Ik vind het ook fijn,’ voegt Eugène eraan toe, ‘behalve dan wanneer mijn stem overslaat!’

Als je ze vraagt wat te zingen,

zingen ze de ene lofzang na de andere. Een halfuur later zijn ze nog steeds bezig, a capella en alles uit hun hoofd.

Uit hun gelukkige stemmen valt op te maken dat ze graag in hun kerk zijn en helemaal geen haast hebben om dit kleine gebouw, waar zij de waarheid leren kennen en dat voor hen een heilige plek is, te verlaten.

‘Door de week hebben we het heel druk,’ zegt Eugène. ‘Op school is het moeilijk. Niet alleen het schoolwerk op zich (met onder andere Engels, tekenen, geschiedenis, aardrijkskunde, wiskunde, Frans, scheikunde, natuurkunde en sport), maar ook de druk waar we onder staan.’ Franse leerlingen hebben een zwaar leerpakket dat wordt afgerond met de *baccalauréat*, het eindexamen over alle stof die ze vanaf de basisschool hebben gehad. Maar er zijn ook nog andere zaken die Eugène en Katia bezighouden.

‘Ja,’ voegt Katia daar gelijk aan toe, ‘de meisjes op school willen me steeds overhalen om te roken. En ik weet dat er in de hogere klassen nog andere verleidingen zullen zijn en dat die steeds groter zullen worden. Ik moet er dus nu aan werken om mezelf ertegen te wapenen.’

Zoals veel Franse steden, heeft Chartres prachtige markten met bloemen en groenten die even fris zijn en evenveel voldoening geven als de levenshouding van Eugene en Katia.

Ook daarbij speelt de kerk een belangrijke rol.

‘In onze kleine gemeente kennen we elkaar heel goed’, vertelt Katia. ‘We zijn net één groot, fijn gezin.’

Eugène zet het jeugdprogramma van Chartres in zijn juiste perspectief: ‘We zijn maar klein, maar toch groot genoeg.’

‘Nu zijn we maar met z’n tweeën,’ zegt Katia, ‘maar het jeugdwerk telt 15 kinderen. We kijken vooruit en geven een goed voorbeeld. Als we ‘t nu goed doen, zal er later een goed jeugdprogramma zijn voor hen.’

Door zo’n houding laten Eugène en Katia zien dat ze bijzondere jonge mensen zijn. Ze zouden kunnen klagen dat er zo weinig jeugd is in hun gemeente. Ze zouden kunnen zeggen dat er nooit activiteiten zijn voor hen alleen. Maar ze denken meer aan wat ze zelf voor anderen kunnen doen dan aan wat anderen voor hen kunnen doen. Ze hebben meer oog voor anderen dan voor zichzelf.

De kerk in Chartres is nu nog maar klein. Maar ze groeit. En twaalfjarigen zoals Eugène en Katia, die bouwen aan de toekomst, ontwikkelen zich – ondanks hun prille leeftijd – tot rotsen in de branding. □

Een groet van het nieuwe algemeen presidium zustershulpvereniging

Wij sturen u allen, onze zusters, een liefdevolle groet. Het werk van de zustershulpvereniging is belangrijker dan ooit. We zijn ervan overtuigd dat het verrijkend zal zijn voor het leven van allen die eraan deelnemen. Wij moeten ons op de volgende punten richten:

Een persoonlijk getuigenis ontwikkelen

'Een getuigenis,' zegt Elaine L. Jack, algemeen presidente van de zustershulpvereniging, 'is het gevolg van een keuze, niet van omstandigheden. Mijn leven lang heb ik er bewust voor gekozen aan mijn getuigenis te werken – en die keuze heeft al het andere in mijn leven betekenis gegeven.'

Met de ontwikkeling van een getuigenis beginnen we te bouwen aan een gelukkig leven. Een getuigenis groeit beetje bij beetje naarmate wij geloof en hoop iedere dag weer tot een werkzaam onderdeel van ons leven maken. Het gebed is een belangrijk middel om dat geloof en die hoop te verkrijgen.

Persoonlijke waardering

Iedere vrouw staat voor de opgaaf zo te leven dat zij de wil van de

Heer voor haar leven kent. 'Het is een zegen voor iedere vrouw,' merkt zuster Jack op, 'te weten dat elke rechtvaardige manier van leven waardevol is. Zonder dat inzicht, werpen we hindernissen op die de ontwikkeling van onze individualiteit en onze ware vooruitgang blokkeren. Het is zo verfrissend om te kunnen zeggen: "Dit is wie ik ben en ik leef heel gelukkig met mezelf."'

De Heer houdt van ons allemaal. Die kennis behoort ons gemoedsrust en inzicht te geven en ons ertoe te stimuleren de kracht te vinden om alles te doen wat het leven van ons vraagt.

Naastenliefde ontwikkelen

'Naastenliefde is de reine liefde van Christus, en duurt voor eeuwig; en wie ook ten laatsten dage in het bezit er van wordt bevonden, met hem zal het wèl zijn' (Moroni 7:47).

Het is tekenend dat de leus van de zustershulpvereniging luidt: 'De liefde vergaat nimmermeer'. Wanneer wij onze inspanningen baseren op naastenliefde, zullen de vruchten overvloedig, gelukkig en eeuwig zijn.

Ieder van ons kan een ander op een belangrijke manier dienen. Maar om het doeltreffendst te zijn, moeten we er steeds naar streven al onze mogelijkheden te benutten, onze verstandelijke vermogens te vergroten en ons karakter te verbeteren.

Gezin en familie versterken

Het gezin en de familie zijn voor ons allemaal een belangrijk steunpunt, ongeacht of we dicht bij elkaar wonen of niet, of dat zij lid zijn van de kerk of niet.

'Thuis is voor allen de plek waar het goed vertoeven is, waar kennis en waarheid te vinden zijn', zegt Chieko N. Okazaki, eerste raadgeefster in het algemeen presidium.

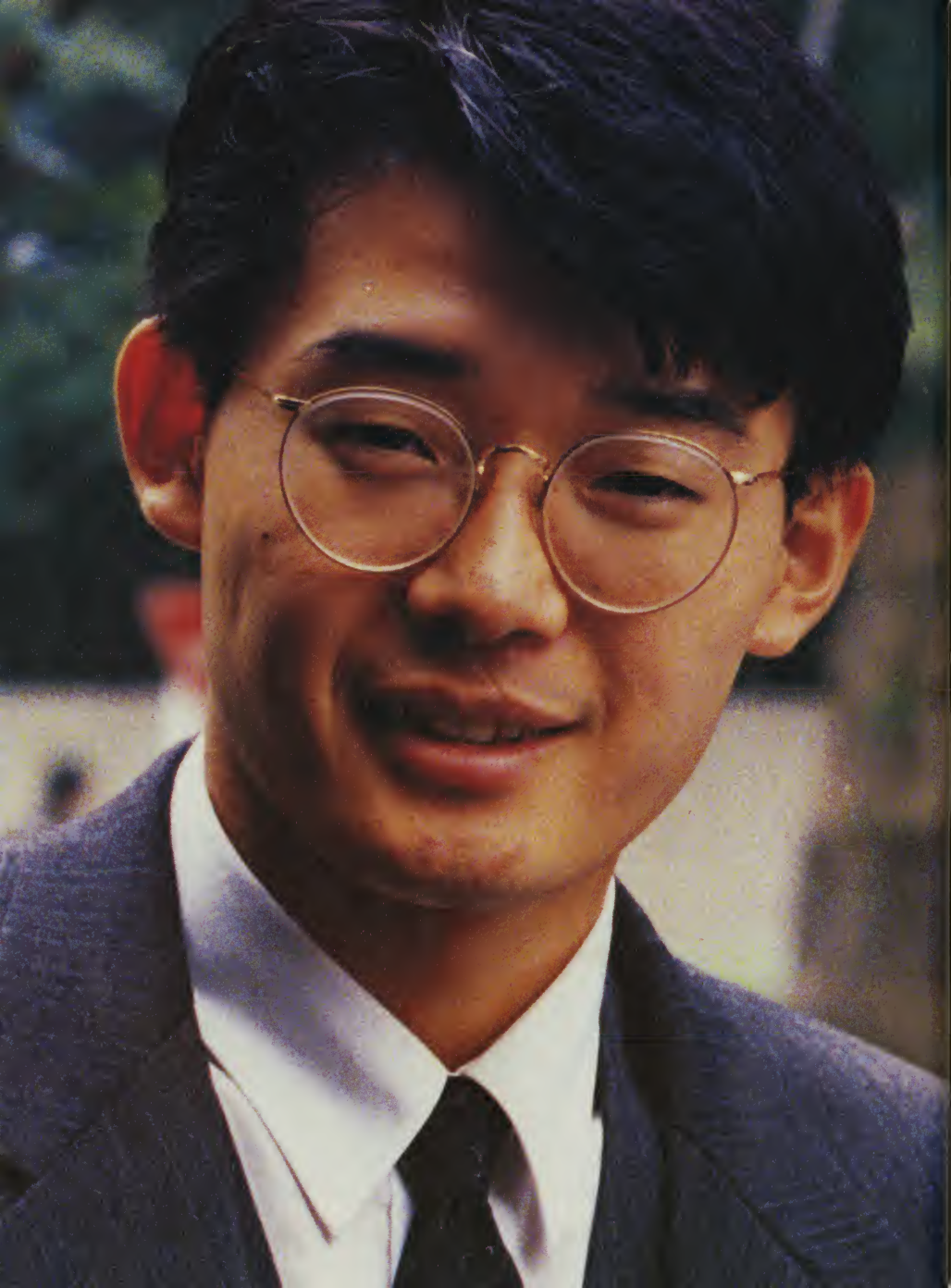
'Daar hoort een klimaat te heersen dat bevorderlijk is voor de gestage groei en ontwikkeling van allen die er wonen. Of dat zo zal zijn, hangt van de gezinsleden af. Wij moeten allemaal de juiste keuzes doen.'

Als zusters één zijn

'Voorbeelden uit de Schriften van zusterschap, zoals de vriendinnen van de dochter van Jefta (Richteren 11:37-40) en Maria en Elisabet (Lucas 1:39-42), hebben mij de eeuwige waarde duidelijk gemaakt die vrouwen ter beschikking staat door de zusterlijke banden in de zustershulpvereniging', zegt Aileen H. Clyde, tweede raadgeefster in het algemeen presidium.

Een verenigd zusterschap, gezegegd door het 'levend water' dat onze Heiland ons biedt (Johannes 4:10), kan grote betekenis hebben in het leven van iedere vrouw. In die verbondenheid kunnen wij ons verheugen in onze verscheidenheid en genieten van onze gemeenschappelijke waarden. □

Presidente Elaine L. Jack (midden), Chieko H. Okazaki, eerste raadgeefster (links) en Aileen H. Clyde, tweede raadgeefster (rechts) in het kantoor van de zustershulpvereniging in Salt Lake City.

GEEN PRIJS TE HOOG

**'Het leven waar ik tien jaar
hard aan gewerkt had, was afgelopen.
Ik moest huilen.'**

Op 5 februari 1989 gaf ouderling Dallin H. Oaks van de Raad der Twaalf de jongemannen van de Ring Tokio-Oost Japan een uitdaging: 'Elke priesterchapsdrager die volgens het evangelie leeft, moet op zending. Het is zijn taak.'

Een van de aanwezige jongemannen die de uitdaging aannam was Hidemasa Yatabe. Hidemasa, die aan de Tsukuba universiteit (bij Tokio) studeerde, had vaak aan een zending gedacht, maar tot op dat moment was het een onvervulde wens.

Net als voor vele andere jongemannen was het een moeilijke beslissing. Als Hidemasa op zending zou gaan, zou hij zijn plaats in de Japanse atletieckselectie kwijtrafen en niet aan internationale wedstrijden mee kunnen doen.

'Er waren maar een paar atleten

op de universiteit,' zegt hij. 'Wilden we iets bereiken, dan moesten de teamleden veel samen trainen. We aten zelfs samen. Technisch, mentaal en emotioneel werden we één. In zo'n team komt het verlies van een lid hard aan. Dus hoewel ik

altijd al op zending wilde, wist ik niet hoe ik uit het team kon stappen.'

Hidemasa was in 1981 als enige in zijn gezin gedoopt en was sindsdien een trouw lid. In 1987 was ouderling Oaks in Tokio en bezocht hij enige leden thuis, waaronder Hidemasa. Ouderling Oaks gaf hem toen een zegen dat hij in staat zou zijn om een zending te vervullen. Nu, twee jaar later, werd die zegen onderstreept en besloot Hidemasa de uitdaging aan te nemen.

'Maar de daaropvolgende zes maanden werd al mijn tijd opgeslokt door atletiek en studie. Ik trainde hard om aan het Japanse atletiekkampioenschap mee te mogen doen.

'Maar terwijl ik mij mentaal en fysiek op het kampioenschap voorbereidde, werd mijn verlangen om op zending te gaan steeds sterker. Na een universiteitstoernooi had ik

gesprekken met mijn bisschop en mijn ringpresident. De ringpresident zei tegen me: 'Als je van plan bent om op zending te gaan wanneer het *jou* goed uitkomt, zal de Heer je misschien pas zegenen als het *Hem* uitkomt.' Toen was ik ervan overtuigd dat ik direct een aanvraag voor een zending moest insturen.'

Toen Hidemasa zijn voornemen aan zijn trainer en teamgenoten vertelde, ondervond hij grote weerstand. 'Al mijn teamgenoten probeerden me over te halen niet te gaan,' zei hij. 'Zonder overdrijven kun je zeggen dat het winnen van het Japanse kampioenschap het enige was waarvoor mijn teamgenoten hun hele jeugd hadden getraind. Het zou de belangrijkste gebeurtenis in hun leven worden.'

Zijn teamgenoten begonnen hem te beschuldigen van wegloperij en het schaden van hun kansen op de Japanse titel. 'Waarom kan je niet nog een jaar wachten?' vroegen ze. 'We hebben er zo hard voor geknokt.' Of: 'Godsdienst moet mensen toch gelukkig maken; waarom maak je ons dan zo ongelukkig?'

'Ik was dankbaar voor de steun die ik van mijn teamgenoten in mijn atletiekcarrière had gehad,' zegt Hidemasa, 'en ik wilde ze niet

teleurstellen. Zonder hun hulp had ik nooit bereikt wat ik bereikt heb. Op zending gaan betekende dat ik alles teniet zou doen waarvoor we samen hadden gewerkt. Ik wist precies hoe ze zich voelden. Het deed pijn.'

Om die pijn te verzachten zocht Hidemasa troost in de woorden van de kerkleiders. Hij vond die troost in een uitspraak van president Ezra Taft Benson, die vooral voor hem toepasselijk was: 'Een van de allermoeilijkste uitdagingen is het moeten kiezen tussen God behagen of iemand behagen die u liefheeft en respecteert. (...) We moeten God, de Vader van onze geest, als enige voorrang geven in ons leven. (...) *De grootste vuurproef van het leven is gehoorzaamheid aan God.*' ('Het grote gebod - heb de Heer lief', *De Ster*, juli 1988, blz. 3, 4.)

Dit gaf Hidemasa kracht en troost. Maar zijn teamgenoten zouden zijn zendingsooproep en de woorden van president Benson niet begrijpen. Dus als zijn teamgenoten het hem moeilijk maakten, zei hij niets terug.

Uiteindelijk kwam zijn laatste training - 23 september 1989.

'Ik zal die dag nooit vergeten,' zegt Hidemasa. 'Ik was aan het trainen en bedacht me dat ik mijn

teamgenoten graag iets wilde geven. Ineens riep de trainer mij. Scherp zei hij tegen me: 'Dit is een zaal voor atleten, niet voor jou. Pak je spullen en verdwijn.'

Verdrietig kleepte Hidemasa zich om. Maar toen hij voor het laatst het gebouw uitliep, ontving hij een getuigenis van de Heer dat hij de juiste beslissing had genomen. In zijn dagboek schreef hij:

'Mijn leven als atleet was voorbij. Ik zou nooit meer aan een atletiekwedstrijd meedoen. Op dat moment besefte ik dat het leven waar ik tien jaar hard aan gewerkt had, afgelopen was. Ik moest huilen.

Alles in de atletiek waar ik de afgelopen tien jaar aan gewerkt had, de universiteitstoernooien en het Japanse kampioenschap, was voorbij.

'Met dat indringende besef keek ik nog eens naar de gymzaal. Het was alsof daar niets voor me was dan alleen lege duisternis. Ineens vloeiden de tranen vrijuit, als het ware om mij te zuiveren. Het waren geen tranen van verdriet, maar tranen van dankbaarheid. Ik voelde diepe dankbaarheid voor de vele mensen die mij de afgelopen tien jaar gesteund, geholpen en gestimuleerd hadden. En ik was Jezus Christus oprecht dankbaar voor zijn ongeëvenaarde liefde en gena-

de. Ik was blij met de kans om Hem mijn liefde te tonen.'

De daaropvolgende dagen ging Hidemasa bij al zijn teamgenoten langs, en gaf hun zijn getuigenis van Jezus Christus. Verbazend ge-

Zelfs nadat Hidemasa van de universiteit af was, vond hij het nog steeds pijnlijk om te denken aan zijn teamgenoten en aan wat hij achter had gelaten. Maar later, toen hij in de Tokio-tempel was om zijn

kracht staat Satan machteloos. Dat getuigenis kreeg ik in de tempel.'

Sindsdien heeft Hidemasa niet meer omgezien. 'Offers gaan altijd met geloof gepaard,' zegt hij. 'Ik getuig in alle oprechtheid dat hoe groot het offer ook is dat je brengt, als je je Hemelse Vader gehoorzaamt, zul je er honderdvoudig, ja, misschien zelfs duizendvoudig voor gezegend worden.'

Een van die zegeningen is dat Hidemasa's ouders nu de zendelingen volgen. Voor Hidemasa Yatabe, student en atleet, leek de prijs hoog. Maar voor *ouderling* Hidemasa Yatabe is geen prijs te hoog als hij de geboden van de Heer moet onderhouden.

'Hoe kostbaar iets ook mag zijn, het staat in geen enkele verhouding tot de enorme heerlijkheid en zegeningen die onze Hemelse Vader voor ons bereid heeft', zegt hij. 'Er komt een dag dat je een eeuwige beloning ontvangt, hoe groot ook het offer was dat je bracht om een trouw lid te worden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.' □

(Ouderling Hidemasa Yatabe, nu werkzaam in het Zendinggebied Fukuoka Japan, komt uit de Wijk Ushiku in de Ring Tokio-Oost.)

Ouderling

Hidemasa Yatabe, links, met zijn collega en president en zuster N. Ralph Shino van het opleidingsinstituut voor zendelingen in Tokio.

noeg veranderde hun houding. 'De Heer verzachtte hun hart, en velen van hen kregen begrip voor mijn situatie,' vertelt Hidemasa.

De dag voor hij van de universiteit af ging, gaven zijn teamgenoten een afscheidsfeestje voor hem. 'Bijna al mijn vroegere teamgenoten waren er en zeiden positieve dingen tegen me,' zegt Hidemasa. 'Een van hen feliciteerde me zelfs. Ik had de gelegenheid om met ze over de Heiland te praten, het evangelie te verkondigen en exemplaren van het Boek van Mormon uit te delen.'

begiftiging te ontvangen, had hij nog een ervaring die zijn besluit steunde.

'Toen ik de celestiale zaal binnenliep, was het alsof ik geestelijk ontwaakte, en ik bevatte iets van de enorme zegeningen die onze Vader in de hemel voor ons bestemd heeft. Ik beseftte dat in het eeuwige perspectief een zending het beste voor mij was - en ook voor mijn familie en mijn vroegere teamgenoten.

'Ik werd in Jezus Christus wedergeboren. Zijn naam draagt kracht en macht in zich, en tegen zulke

IETS HEER

Toen mijn zoon Joseph twaalf was, ging hij met mij mee naar Kenia, een land in het oosten van Afrika. We landden in Nairobi, de hoofdstad, en reden toen naar een gebied dat bewoond wordt door de Masai, een vriendelijk, gelukkig, prachtig volk.

Toen we in het dorp arriveerden, zag Joseph zich ineens omringd door dertig of veertig Masai-kinderen van zijn eigen leeftijd. De kinderen lachten en praatten met hem, en deden hun best om door de enorme barrières van taal en cultuur heen te komen.

Onze gids legde uit dat dit een afgelegen gebied was en dat, hoewel de kinderen wel eens blanke *mannen* hadden gezien, Joseph waarschijnlijk het eerste blanke *kind* was dat ze ooit hadden gezien.

Ik kon zien dat Joseph aardig voor ze wilde zijn, dus gaf ik hem een reep chocola.

'Geef ze een stukje chocola,' zei ik.

Hij haalde de reep uit de verpakking en brak een stukje af. Hij probeerde het aan een jongen van ongeveer veertien te geven. Ik zal nooit de reactie van die jongen vergeten. Hij keek naar de chocola en deed een paar passen achteruit. Hij wilde er niets mee te maken hebben.

Dus zei ik: 'Laat maar zien dat het om te eten is.'

Joseph deed een stukje in zijn mond, en gaf toen een stukje aan dezelfde veertienjarige jongen. De jongen keek ernaar en hield het vast. Hij begreep er niets van. Uiteindelijk nam hij een piepklein hapje, toen een iets groter hapje, en tenslotte deed hij het hele stuk in zijn mond. Je zag zijn gezicht oplichten toen

hij voor de allereerste keer chocola proefde.

Toen gaven we alle kinderen een stukje, en die waren er he-

LIJK ZOETS

lemaal niet bang voor omdat ze gezien hadden dat iemand het had gegeten en het lekker vond. Die chocola was iets bijzonders.

Toen we een tijdje later weer in dat dorpje kwamen, werden we meteen omringd door diezelfde kinderen.

Mijn zoon Joseph was waarschijnlijk het eerste blanke kind dat ze ooit hadden gezien.

We hadden geen tolk nodig om te weten wat ze wilden: ze wilden weer een stuk chocola, ze wilden weer iets heerlijk zoets.

Ik wil de smaak van die chocoladereep vergelijken met de smaak van het evangelie van Jezus Christus. Hoewel het evangelie heerlijk zoet en lekker smaakt, willen sommige mensen er niets van weten, en is het moeilijk om ze een stukje te laten proeven. Maar als ze dat hapje willen nemen, en dan een grotere hap, dan komt dat prachtige moment dat ze het hele stuk in hun mond doen en de heerlijke zoetheid ervan proeven.

Ik denk dat wij als leden van de kerk te vergelijken zijn met mijn zoon; we worden omringd door een wereld met mensen die meer willen van iets wat ze niet eens begrijpen. Ik denk dat veel van de gebeden van mensen op deze aarde alleen beantwoord kunnen worden door de leden van De Kerk

van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. De Heer heeft *ons* de opdracht gegeven om het evangelie naar alle natiën, geslachten, talen en volken te brengen. We kunnen niet zeggen: 'Misschien begrijpen ze 't niet.' We moeten ze helpen. Niets zal zoeter voor hen zijn dan het evangelie, niets zal hen meer tot zegen zijn dan kennis van de waarheid.

Wij hebben iets heerlijk zoets, iets veel belangrijkers dan een reep chocola, iets wat iedereen voor de eeuwigheid zal raken. Wij hebben het evangelie geproefd, en wij weten dat het lekker is.

We kunnen, mogen niet voorbij gaan aan de kans om anderen het te laten proeven. □

'INDIEN UW ZUSTER U ERGERT'

Nihla W. Judd

Toen we in onze ZHV-klas over de drie graden van heerlijkheid spraken, zei een zuster iets over het telestiale koninkrijk. Meteen schoot mijn hand de lucht in en vertelde ik dat hetgeen die zuster naar voren had gebracht van twijfelachtige waarde was. Ik legde uit dat mij in een andere klas was geleerd dat niemand de bron van dat feit had kunnen achterhalen, zodat het vermoedelijk een fabeltje was.

Terwijl ik nog sprak, voelde ik me al schuldig – niet vanwege hetgeen ik gezegd had, maar omdat ik er zo op gebrand was geweest de woorden van mijn zuster te corrigeren, dat ik geen rekening had gehouden met haar gevoelens.

Na de vergadering kwam ik naast de bewuste zuster te staan. De aansporing om mijn excuses te maken bonsde in mijn hart, maar ik wilde dat liever uitgebreid en onder vier

ogen doen. De rest van de dag bleef ik alsmaar manieren verzinnen om haar te benaderen.

De volgende ochtend, toen haast iedereen de deur uit was, kwam ik eindelijk tot het besluit om maar op te bellen en zo te proberen haar mijn verontschuldiging aan te bieden. Maar voor ik mijn voornemen uit kon voeren, ging de telefoon. Het was de zuster die ik zelf had willen bellen. Ze bedankte mij voor de heerlijke zondag die zij had gehad. Haar woorden verbaasden mij: waarom zou ze mij ervoor willen bedanken dat ik haar voor schut had gezet in de ZHV? Ze legde uit dat ze het bewuste beginsel de hele dag had bestudeerd. Vervolgens deelde ze haar nieuwe kennis met mij, waardoor ik veel van haar leerde.

Hoewel het niet mijn opzet was geweest om haar te kwetsen, had die zuster zich heel gemakkelijk

aan mij kunnen ergeren toen ik haar corrigeerde. Zij had er echter de voorkeur aan gegeven haar voordeel te doen met de ervaring en vervolgens de tijd te nemen om mijn kennis aan te vullen.

Met een blij hart sloeg ik de Schriften open en las: 'En indien uw broeder of zuster u ergert, moet gij hem of haar onder vier ogen spreken; en indien hij of zij het belijdt, moet gij verzoend worden' (LV 42:88) en 'Daarom zeg Ik tot u, dat gij elkander dient te vergeven; want hij, die zijn broeder zijn overtredingen niet vergeeft, staat veroordeeld voor de Here, want in hem verblijft groter zonde' (LV 64:9).

Ik zal de les die mijn zuster – mijn voorbeeld – mij die dag gaf nooit vergeten. □

Nihla W. Judd is lid van de Wijk Kaysville 22.

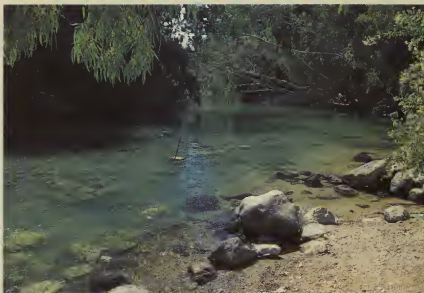

'In de timmermanswerkplaats' van Del Parson

Hoewel we weinig van Jezus' jeugd weten, schrijft Lucas dat het kind opgroeiende en krachtig werd, en zijn ouders, Jozef (in Maria, onderdanig was [zie Lucas 2:40, 51]). Niet als het bestuurder van de wet en de Schriften, was het in die tijd gebruikelijk dat zoons het vak van hun vader leerden, en zodoende nam Jezus toe 'in wijsheid en grootte en genade bij God en mensen.' (Lukas 2:52).

BETLEHEM

DE JORDAAN

DE BERG TABOR

HET TUINGRAF

Voor de uitvoering van zijn goddelijke zending had de Heer elke willekeurige plek van deze overvloedige aarde kunnen kiezen. Hij had een omgeving met welige begroeiing en

adembenemende schoonheid kunnen kiezen. Maar in plaats daarvan koos Hij een land met kale, dorre plaatsen. Hij zal in heerlijkheid wederkeren. Zie 'In dit heilige land', blz 10.

PBMA 9102 DU

91982 120
DUTCH